

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുറംകുറുപ്പ് ൧൫

൧൯൦൭ മകരം

ലക്കം ൧

മശിഹാണകരണാ.

അദ്ധ്യായം ൩.

സത്യബോധം

സനാതനമായിരിക്കുന്ന സത്യാ അനിത്യാവും അശുഷ്ടവും ആയ വചനങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ആരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ! നമ്മുടെ പള്ളേന്ത്രിയങ്ങളുടെ ശക്തി ലഘുവും മാനുഷമേറിയതും ആകുന്നു; ഈ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുകൊണ്ടു പലപ്പോഴും നാം ഒരറിവോടുകൂടുന്നുണ്ടു. അന്ധകാരത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി നാം ബലമായി വാല്യപ്രതിവാദം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ നമുക്കു എന്തു ഗുണമാകുന്നു സിദ്ധിക്കുവാൻ പോകുന്നതു? നമുക്കു അവയെ കുറിച്ചു യാതൊരു ജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്ത ഏകകാരണത്താൽ വിധിദിവസത്തിൽ നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. “അത്യാവശ്യമായ ഏകകാര്യം” പഠിക്കുവാൻ നാം ഉദാസീനത കാണിക്കുകയും പാപകരവും ആപത്തകരവും ആയ വ്യക്തികളുടെ ഇടയിൽ നമ്മുടെ സമയവും ശക്തിയും മുഴുവൻ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു എത്രയൊ വിഡ്ഢിത്വം ആകുന്നു! ഇതു “അവർക്കു കണ്ണുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവർ കാണുന്നില്ലാ” എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമിതിപോലെയിരിക്കുന്നു.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾക്കു തർക്കശാസ്ത്ര നിർമ്മാണകേന്ദ്രം എന്നാണു പ്രയോജനം “സനാതനവചനം” (മശിഹാൻകരണൻ) ആരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുവോ അവൻ ചോക്കാഭിപ്രായങ്ങളുടെ പ്രയോജനങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നു. “ഒരു വചനത്തിൽ നിന്നാകുന്നു സകലവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു.” സകലവും ഈ വചനത്തെത്തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന ആ ദൈവിക സാക്ഷിയും ഈ വചനം തന്നെ ആകുന്നു. ഇതിനെ കൂടാതെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ നീതിനടത്തുവാനോ നമുക്കു തരമില്ല. സകലവും ഈ വചനമാണെന്നു ധരിക്കുകയും ഈ വചനേശ്വരനെ സരിച്ചു സകലവും മനസ്സിലാക്കുകയും ഈ വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചം മൂലം സ

കലവും കഠിനതയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരോ അവൻ മനോടെ യ
യുത്തേടുക്രിസ്റ്റി ദൈവികസാമധ്യേനത്തിൽ ഉസിക്കുന്നു.

സത്യസ്വരൂപിയായ എന്റെ ദൈവമെ, നവശരവിരമാ
യ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നോടുക്രിസ്റ്റി എന്നേയും മേന്മയോടെ ഉണ്ടാമെ!
പുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ചും വായനകേടും ഞാൻ പലപ്പോഴും രസ
മില്ലാതെ മറിയുന്നുണ്ടു്. എന്റെ സകല ആഗ്രഹങ്ങളും നിങ്കലാണി
രിക്കുന്നത് നിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ അദ്ധ്യപകന്മാർ പഠിപ്പി
ക്കുതിരിക്കുകയും സകല ജീവജാലങ്ങളും നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുകയും
ചെയ്യട്ടെ! നീമാത്രാ എന്റെ ആത്മാവിനോടു സംസാർ കേണമെ!

ഒരു മനുഷ്യൻ മാനസികമായി അഭിവിദ്യ. പ്രാപിക്കുവാൻ
ഇടകെട്ടുകയും നിഷ്പാടത്തിൽ ഉള്ളതുകയും ചെയ്യുന്നോറും
അവന്റെ ജ്ഞാനം വലിക്കുകയും ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ
സമ്പാദ്യം കഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിക്കുകൊണ്ടു് അവനുണ്ടാകുന്നതല്ല, പിന്നെ
യോ ദൈവിക വെളിച്ചം മൂലമത്രെ. നിർമ്മലമായും സമീരമായും
ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവു് ജോലിയുടെ ബഹുലാപംകൊണ്ടു് കഷ്ടപ്പെടുക
യോ വലയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതു മനോഹരത്തയോടു കൂടി
ഇരിക്കുകയും അതു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ ബഹുമാനത്തെ ഇഷ്ടിക്കാ
തെ “ദൈവമഹത്വത്തിനായി എല്ലാം നിവൃത്തിക്കുകയും” ചെയ്യു
ന്നു. അടക്കുവാൻ പഠിപ്പാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളേയും വികാരങ്ങളേയും
പോലെ കഴപ്പവും മനോവേദനയും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നവ വേറെ ഒ
ന്നാണെന്നല്ല. വിശുദ്ധനും ഭക്തനുമായ മനുഷ്യൻ സ്വന്തമനുസ്സി
ന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു അനുരൂപമാകുമ്പോൾ അവയെക്കൂടെപ്പറ്റേ
തുകയും പുറമെ ചെയ്യേണ്ടവ ഇന്നതെന്നു മുൻകൂട്ടി തിരിച്ചറിയേണ്ടതുക
യും ചെയ്യുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പരിണമിക്കുന്ന മോഹങ്ങളിൽ സമീ
തി ചെയ്തുവാൻ അവൻ സജ്ജനിക്കുന്നില്ല എന്നാൽ പ്രശോഭിതമാ
യി, നിർമ്മലമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനു അവയെകീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു.

തന്നെത്താൻ അടക്കുവാൻ യത്നപ്പെടുന്നതു പോലെയുള്ള
പോരാട്ടം വേറെഒന്നും തന്നെല്ല എന്നാൽ മാനസികമായി അ
ധികം ശക്തിയും പൂർണ്ണതയിൽ യഥാർത്ഥമായ അഭിവിദ്യയും പ്രാ
പിക്കുന്നമെന്നു നമുക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പോരാട്ടത്തിൽ
നാം സദാ ഏല്പപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ലോകത്തിൽ നമുക്കു
പ്രാപിക്കാമെന്ന പൂർണ്ണ ഓട്ടധികം അപൂർണ്ണയോടു കലർന്നിരി
ക്കുന്നു എന്നു തന്നെയല്ല, നമുക്കു ഉന്നമമായ ജ്ഞാനം അജ്ഞാന
ത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, നിനക്കു ദൈവത്തിങ്കലേ
ക്കു അടുക്കുന്നതിനു ശത്രുപരശോധനയേക്കാൾ അധികം ഉതകു
ന്നതു നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള താഴ്മയോടുകൂടിയ ജ്ഞാനം ആകുന്നു.
ശത്രുക്കളോ അല്ലെങ്കിൽ ഇഹലോകകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
ശരിയായ ജ്ഞാനമൊ തീരെ ത്രാജ്യമാണെന്നു പറയുവാൻ പാടി

പ്ര. പ്ര. യു. യു. അതുനല്ലതു വൈവിധ്യമിതവും ആകുന്നു; എന്നാൽ മനസ്സാക്കിയുടെ ദൈവമല്ല, ജീവിതശുദ്ധി എന്നിവയ്ക്കു മേൽ പാശ്ചാത്യവേദകാൾ അധികം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ നല്ലവണ്ണം ജീവിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി അറിവു സിദ്ധിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുക നിമിത്തം, അവർ തെറ്റിപ്പോകുന്നു അവരുടെ പഠിപ്പിന്തിന്നു പരയത്തക്ക ഗുണങ്ങളൊന്നും അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രയത്നങ്ങളായ തർക്കത്തിനും സംസാരത്തിനും ആയി നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉത്സാഹം അവർ ദുർഗുണങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനും സത്ഗുണങ്ങളെ ആജ്ഞിക്കുന്നതിനും ആയി നിശ്ചയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ലോകത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ള ദുഷ്ടതയ്ക്കും ചതിവിന്നും എത്ര കുറവു വരുമായിരുന്നു! അറിവിൽ സമർത്ഥന്മാരുടെ ജീവിതം എത്ര നന്നാകുമായിരുന്നു! നാം പഠിപ്പിൽ എത്രത്തോളം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല വിധിവിവരത്തെ മോശം, എന്നാൽ നാം എന്തെല്ലാമാണു ഇഹലോകത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു എന്നാണു. നാം എത്രമാത്രം വാക്കുമാതൃയുത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല അന്നത്തെ മോശം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം എത്രത്തോളം ശുദ്ധമായി നാം കഴിച്ചുകൂട്ടിട്ടുണ്ടു എന്നത്രെ.

നിങ്ങൾ വളരെ ഭക്തിപുരസ്സരം ആദരിച്ചിരുന്ന ആ പണ്ഡിതന്മാരുടേയും വിദ്വാന്മാരുടേയും ഭാരതീയർക്കു എവിടെ പോയി? അവരുടെ അവകാശം ഇപ്പോൾ വേറെ ആളുകൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ആ അവകാശികൾക്കു അവരെപ്പറ്റി ഒരു വിചാരമോ സ്തുതനോ ഇല്ല. അവരുടെ ജീവകാരുണ്യം അവരെപ്പോലെ വേറെ ആരും കീർത്തി സമ്പദിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരെ സംബന്ധിച്ച ഒന്നുതന്നെ കേൾപ്പാനില്ല: ഹോ, ലോകമഹത്വം എത്രക്കുറവു മാഞ്ഞുപോകുന്നു! അവർ അറിവു സിദ്ധിക്കുന്നതിനു യത്നിച്ചിരുന്നതുപോലെതന്നെ നല്ലവണ്ണം ജീവിക്കുന്നതിനു യത്നിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അവരുടെ പഠിപ്പു, നാശരഹിതമായ ബഹുമാനംകൊണ്ടും, തട്ടകപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആനന്ദംകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവായിരുന്നു. എന്നാൽ അനേകം ആളുകൾ ബഹുമാനത്തെയും ആനന്ദത്തെയും ഇല്ലാതെ വഴിയിൽ കൂടി പോകുക കാരണം അവർക്കു ആശങ്കാഗതത്തിനിടവന്നിട്ടുണ്ടു. അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റിയും ദിവ്യസ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ജ്ഞാനത്തെ കാക്കിച്ച് ശരിയായ വഴിയിൽ കൂടി പോയില്ല. ദൈവഭൂമിയിൽ താഴെ യുക്തവരായിരിക്കാതെ, തങ്ങൾ വിദ്വാന്മാരാണെന്നു മനുഷ്യർക്കു തോന്നിപ്പോകുമാറായിട്ടു, അവർ അവരുടെ ആലോചനയിൽ പ്രയത്നമായി ഭവിക്കുകയും നാമഹേശ്വരമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അധികമായി നന്മ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ പു
ണ്യവാൻ; താൻ നിസ്സാരനാണെന്നു എണ്ണുകയും ലൌകിക ബഹു
മാനത്തിന്റെ കെട്ടുടൻ അറഞ്ഞു ആണെന്നു ധർമ്മകര്യം ചെ
യ്യുന്നവനാകുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ വലിയവൻ; “മഹിമയെ നേ
ടുന്നതിനായി ലോകമെല്ലാം മങ്ങയാ” ആണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന
വനാകുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധിമാൻ; സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തെ തൃപ്തിക്കു
വന്നു ദൈവത്തിന്റെ രീതിവിഷ്ണു പ്രവർത്തിക്കുവാനും പിറ്റുവ
ൻ ആരോ അറുന്ന് അത്രെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പണ്ഡിതൻ.

അദ്ധ്യായം ൪.

വിവേകം.

നാം കേൾക്കുന്ന സകലവും എടുപ്പത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ
നമുക്കു തോന്നുന്നവയിൽ നാം ആശ്രയിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു; എ
ന്നാൽ എല്ലാം ക്ഷമയോടും ദൈവപ്രിയയനുസരിച്ചും ആലോചി
ക്കുകയും ശ്രദ്ധന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹ
മായി സംസാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി ദുഷി പറയുന്നതി
നാണു മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യുന്നതു. മനുഷ്യന്റെ ബ
ലഹീനത അത്രമാത്രമേ, കഷ്ടം! എന്നാൽ വിശുദ്ധൻ അന്ത്യരുടെ
സംസാരം വേഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല; എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യ
ന്റെ സ്വാഭാവികമായ അന്ധതയെപ്പറ്റിയും, തന്നിമിത്തം മനു
ഷ്യൻ തിന്മയിലേക്കു ചായുവാനും സംസാരത്തിൽ തെറ്റിപ്പോകു
വാനും ഇടയുള്ളവനാണെന്നും അവർ അറിവുണ്ടു.

പ്രവർത്തിയിൽ മുമ്പാകായിരിക്കത്തക്കതും അഭിപ്രായത്തിൽ
ശരിയ്ക്കൂട്ടാതെ ഇരിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ
ണമാകുന്നു. കേട്ടതിനെ ക്ഷണത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതും
കേട്ടതോ അല്ല, വിശ്വസിച്ചതോ തർക്കം മാറ്റുള്ളവരോടു
പറയാതിരിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷ
ണമാകുന്നു. കുഴപ്പമോ സംശയമോ ജനിക്കുന്ന ദിക്കിൽ ബുദ്ധിമാനും
ഭക്തനും ആയ ഒരാളോടു അഭിപ്രായം ചേർക്കുക. അന്ധതയുള്ള
നിന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതെ നിന്നേക്കാൾ
ബുദ്ധിമാനായ ഒരാളുടെ ഉപദേശത്തെ പിന്തുടരുക.

വിശുദ്ധ ജീവിതം ദിവ്യജ്ഞാനാനുസരണം ഒരു മനുഷ്യനെ
ബുദ്ധിമാനാക്കിത്തീർക്കുകയും അത്ഭുതകരമാകാവുന്ന അവന്റെ അ
നുഭവത്തെ അധികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യൻ എത്രത്തോളം
താഴ്മയോടും ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നുവോ, അത്ര
ത്തോളം അവന്റെ പുറമേയുള്ള ജീവിതത്തെ കൂർപ്പെടുത്തുന്നതി
ൽ അവൻ ബുദ്ധിമാനായിത്തീരുകയും ബൈബിളിന്റെ തന്നെ
അർത്ഥം ഭരിക്കുന്നതിൽ അറുന്ന് കഴിവുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

എ. പി. ഐ.

പ്രാർത്ഥന (തുടർച്ച)

നമുക്കു നിറവേറ്റുവാൻ കഴിയാത്തതായ യാതൊരു കല്പനയും ദൈവം നമുക്കു തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നാം ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആയതുകൊണ്ടു, എളുപ്പമുള്ളവയെ നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സാധാരണ നൽവരങ്ങളാൽ നിറവേറ്റുന്നതിനും പ്രയാസമുള്ളവയെ നിറവേറ്റുന്നതിന്നു പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്റെ സഹായത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നമുക്കു നിവൃത്തിപ്പാൻ കഴിയാത്ത കല്പനകളെ ദൈവം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്നു ഒരുത്തൻ ചോദിച്ചേക്കാം. അതിനുള്ള കാരണം നാം തന്റെ സഹായത്തെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ലഭിച്ചു, അതുമൂലം അവയെ നിറവേറ്റുന്നതിന്നു മാത്രമാണു. “കല്പനകളെ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നത് നൽവരങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും, നൽവരങ്ങളെ തരുന്നത് കല്പനകളെ തികയ്ക്കുന്നതിനും ആകുന്നു.” കല്പനയെ നിങ്ങൾ നല്ലവിധത്തിൽ ആചരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അനേകം ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു വിശുദ്ധ വൈദ്യന്തനെ പറയുന്നു.

നാം താഴ്മയിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്നു പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യകത നമ്മെ എത്രത്തോളം സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ദൈവത്തിന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. തന്നിമിത്തം, നമ്മെക്കാൾ ബലവാന്മാരായ ശത്രുക്കളാൽ നാം ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും താൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തന്റെ കരുണയുടെ സഹായത്തെ നാം ആശ്രയിച്ചു, പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു അവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളെ തടയുന്നതിന്നു നാം യോഗ്യന്മാരാകുന്നതിന്നും താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യാതൊരുത്തനും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവീകസഹായം കൂടാതെ ജഡമോഹങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിന്നു കഴിയുന്നതല്ലെന്നു ഓരോരുത്തനും പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വയ്ക്കേണ്ടതാണു. ഈ ഭയങ്കരമായശത്രു, അതിന്റെ ഓരോമോഹങ്ങളാലും ആത്മാവിനെ അന്ധകാരത്താൽ മൂടുകയും, അതിന്റെ നല്ലതായ ഓരോധ്യാനങ്ങളേയും വിചാരങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുകയും, വിശുദ്ധ സഭയുടെ കല്പനകളെ ആചരിക്കുന്നതിൽ അതിനെ തടയുകയും, ദൈവീക ശിക്ഷയിലുള്ള ഭയത്തെ അതിൽനിന്നു ഓടിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലോകമയമായിട്ടുള്ള ഓരോകാൽങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ ആഗ്രഹം ജഡത്തിന്റെ ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതിന്റെ മോഹങ്ങളിൽ സദാ നിമഗ്നനായിരിക്കുന്നതിന്നു നമ്മെ വലിയ ശക്തിയോടെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരീക്ഷയെ തടയുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം പ്രാർത്ഥനതന്നെയാകുന്നു. പ്രാർത്ഥന ഓരോരുത്തനേയും പാരിവൃത്യത്തിൽ വളർത്തുന്നു. ദൈവീകസഹായം കൂടാതെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്നു ആരാലും കഴിയാത്ത ഒരു നന്മയാകുന്നു പാരിവൃത്യം എന്നതു. ഏതൊരുത്തൻ ഇതിനായി ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അവന്നു സാധ്യമാകും എന്നുള്ളതു സംശയമറ്റ സംഗതിയാണു. പാരിവൃത്യം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് ആരാലും കഴിയാത്ത ഒന്നാണെന്നു നാം വിചാരിച്ചുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ, പക്ഷെ നമ്മുടെ സ്വശക്തിയാൽ കഴിയാത്ത ഒന്നാണെങ്കിലും, ദൈവീക നൽവരത്തിന്റെ സഹായത്താൽ നിശ്ചയമായും കഴിയുന്നതാകുന്നു. ദൈവീക സഹായത്താൽ നമുക്കു സാധിക്കാവുന്നതു അസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു നാം ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാത്തതാണു.

തന്റെ കടമയായിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയെ കഴിക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ സത്യ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ നിശ്ചയമായും പിന്തുടരുന്നില്ലാ. ശരിയായവിധത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അറിയുന്ന ഒരുത്തന്നു സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിന്നും അറിയാം. പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ ആത്മാവിൽനിന്നു യാതൊരു ഫലത്തേയും നമുക്കു കിട്ട

വാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ പരീക്ഷകളെ തടുക്കുന്നതിനു ശക്തിയില്ലെന്നു പറയുന്ന പാപികൾ ഒരുപ്രകാരത്തിലും കുറ്റമില്ലാത്തവരായി കണക്കിടപ്പെടുകയില്ല. “നിന്നിൽ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ നീ എന്തുകൊണ്ടു സഹായത്തിനാവശ്യപ്പെടാതിരുന്നു? നീ ചോദിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു നിനക്കു ആ ശക്തി ലഭിച്ചില്ല”. ദൈവം കരുണയുള്ളവനാകുന്നു; നമ്മുടെ ശക്തിയുപുറമായി നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു താൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുകയില്ല എന്നു അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നു. നാം അശക്തരും ദൈവം ബലവാന്മാകുന്നു. അതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയാൽ നമുക്കു കിട്ടുന്ന തന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരംശംകൊണ്ടു നമ്മുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു നമുക്കു രക്ഷ പ്രാപിക്കാം. നാംശത്തിലേക്കു വീഴുന്നവനു യാതൊരു ഒഴികഴിവും ഇല്ല. അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ വളർന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ നീശ്ചയമായും ശത്രുക്കൾക്കു കീഴ്പ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു.

നാം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ അവയെ തന്റെ രിതസന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ ദൂതന്മാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ തനിക്കു എത്രത്തോളം ജഷ്ടമുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവദൂതന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ധൂപവസ്തുത്തിന്റെ കൂട്ടങ്ങളാണ്. ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവത്തിനു അധികമിഷ്ടമുള്ളതും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ പരിമളധൂപത്താൽ നിറയപ്പെട്ട പൊൻകിരീടത്തോടു അപ്പോസ്തോലൻ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു തന്റെ സഹായത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരുത്തനോടു പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ഉള്ള തന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ വായിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. “എന്നോടു നിലവിളിപ്പീൻ, ഞാൻ നിന്റെ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കും” യറ: ൩൩- ൩. “നിന്റെ ഉപദ്രവ ദിവസത്തിൽ എന്നെ വിളിപ്പീൻ, ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുവിജ്ഞം” സങ്കീ: ൪൯- ൧൭. “ചോദിപ്പീൻ നിങ്ങൾക്കു കൊടുക്കപ്പെടും...” മത്താ: ൭- ൭. “സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന നിന്റെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു എത്ര അധികം നന്മകളെ ചെയ്യുന്നു” മത്താ: ൭, ൧൧. “ചോദിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനും കിട്ടുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനും കണ്ടെത്തുന്നു” ലൂക്കോ: ൧൧, ൧൦. “ഒരുത്തൻ എന്തു ചോദിക്കുന്നുവോ അതിനെ എന്റെ പിതാവു അവനു ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നു” മത്താ: ൧൮, ൧൯. “നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം നിനക്കു കിട്ടുമെന്നു വിശ്വസിക്കുക, അപ്പോൾ അതു നിനക്കു നൽകപ്പെടും” മർക്കോ: ൧൧, ൨൪. “നീ എന്റെ നാമത്തിൽ ഏന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അതിനെ നിനക്കായി ഞാൻ ചെയ്യുന്നതാണ്” യോഹ: ൧൪, ൧൪. “ആമ്മീൻ, ആമ്മീൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്റെ പിതാവിനോടു നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം അവൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യുതരും” യോഹ: ൧൩- ൨൩. ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. സ്ഥലച്ചുരുക്കംനിമിത്തം അവയെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തെഴുതുന്നില്ല.

നമുക്കു മോക്ഷം കിട്ടുന്നതിനു ദൈവത്തിനു ആഗ്രഹമുണ്ടു, എന്നാൽ നമ്മുടെ അധിക ഗുണത്തിനായി നാം നമ്മുടെ ജയങ്ങളാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടെന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം ഈലോകത്തിൽ വളരെ അപകടങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു പോക്കുളത്തിൽ ആകുന്നു ജീവിക്കുന്നതു. ഇവിൽനിന്നു നാം രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടമെങ്കിൽ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതും ജയം പ്രാപിക്കേണ്ടതും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “ഒരുത്തനും ജയം ക്രൂടാതെ ‘കിരീടം’ ധരിക്കപ്പെടുവാൻ കഴികയില്ല”ന്നു ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. നാം അശക്തന്മാരും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ വളരേയും അതിബലവാന്മാരുമാകുന്നു;

നാം യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ തോല്പിക്കുന്നതിനു എങ്ങിനെ ത്രാണിയുജ്ജവരായി തീരും? “എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനിൽ ഇനിക്കു സകലവും ചെയ്യാൻ കഴിയും” എന്നു അദ്ദേഹം സ്മരണ പഠത്തിരിക്കുന്നതിനെ നോക്കിട്ടു നമുക്കെല്ലാവർക്കും ശക്തിപ്പെടാം. നമുക്കു മുൻപിലാത്തതും പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതുമായ ശക്തിയാൽ നാം സകലവും ചെയ്യുന്നതിനു കഴിവുജ്ജവരായിത്തീരുന്നു. ‘പ്രാർത്ഥന’ ഒന്നാകുന്നു എങ്കിലും അതിനാൽ സകലവും നിറുപ്പത്തിക്കുപ്പെടുന്നു. പ്രാർത്ഥനയാൽ സകലവിധ പാപങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടുമാറി ദൈവികജ്ഞാനത്തിൽ നടക്കുന്നതിനും ഇടയാകുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ സദാ പരിചയിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മിൽ ഒരു നാശമില്ലാത്ത കോട്ടയെ പണിതു അതിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമത്തെ നമുക്കു യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ തടുത്തു ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെടാവുന്നതാണ്. നരകവാസികളുടെ ശക്തി വലിയതാകുന്നു എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി അതിനെക്കാൾ അധികമായിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ശക്തികളിൽവെച്ചു ഉപരിയായിട്ടുള്ള ദൈവിക സഹായം പ്രാർത്ഥനയാൽ ആത്മാവിനു ലഭിക്കുന്നു. ദാവീദിനെ ഒരൊരു അപകടങ്ങളിലും വ്യസനങ്ങളിലും ശക്തിപ്പെടുത്തിയതു ഈ സഹായമാകുന്നു. “ഞാൻ ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും, അവൻ എന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കും” സങ്കി: ൧൭, ൧. പ്രാർത്ഥന പിശാചിന്റെ പോരാട്ടത്തെ തടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പടച്ചട്ടയും സകലഅപകടങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതായ ഒരു സഹായവും, ഏതുകൊട്ടു കാറ്റിലും നശിക്കാതെ കാര്യക്കൊള്ളുന്നതായ ഒരു തുറമുഖവും, സകല വിധനന്ദകളേയും കൊണ്ടു നാം പരിപൂർണ്ണമാകപ്പെടുന്ന ഒരു അക്ഷയഭണ്ഡാരവും, ആകുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ആവശ്യകതയിൽനിന്നു നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഗുണങ്ങൾ എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ദൈവം, നമ്മോടു വാദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായത്തെ നാം അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി ശത്രുക്കൾ നമ്മെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കുന്നു. അപകടത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിളിയെ താൻ എത്രത്തോളം സന്തോഷത്തോടുകൂടി കൈയ്യൊള്ളുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നാം ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്നതു തനിക്കു വെറുപ്പാകുന്നു. ശത്രുക്കളാൽ വളയപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ സഹായം അന്വേഷിക്കാത്ത ഒരു പടനായകൻ രാജാവിനാൽ ഏതുപ്രകാരം നന്ദിയില്ലാത്തവനായി കരുതപ്പെടുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ പരീക്ഷയാൽ ഉപദ്രവികപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയം മേൽനിന്നുള്ള സഹായം ആവശ്യപ്പെടാത്ത ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയേയും ദൈവം വിചാരിക്കുന്നു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ വിളികായി ജാഗ്രതയോടെ നോക്കിപ്പാർക്കുന്നു. (തുടരും) കെ. സി. വക്കി.

ഒരു സ.വാദം.

൧. പാപത്തെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നവനായ ദൈവം നല്ലവനാകുന്നു. എന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സുവിശേഷരാജ്യം രൻ എവിടെ. അപ്പം ആദായത്തിനായിട്ടു മെ: ചുമ്മിപ്പിന്നേയും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിക്കുന്നതു എന്തിനു ഫർവാ. പാപം ഇടവകപത്രം ഒന്നുകൂടീനോക്കി സമാധാനം പറക്കാ. അല്ലങ്കിൽ സുവിശേഷരാജ്യം എന്ന പുസ്തകത്തെ റട്ടാക്കുക. എന്തിനു ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കുന്നു.

൨. മൊറാത്തൻ. ഈ കഴിഞ്ഞതുലാമാസം ൨൨-ാം- മുതൽ ൨൫-ാം-നാൾ മേപ്രാൻ പള്ളി കൂടത്തിൽ സമീപം കൂടിയ സംവാദസംഘത്തിൽ അന്ത്യോല്യാസഭ വിശ്വാസികളിൽ എന്റെ ഗുരുവായ ദി. പ്ര. ശ്രീ. നവീനോശ്വരോച്ചനവർകളും തന്റെ പൂർവ്വിശ്വാസത്തെ പിൻതുടന്നവരായ കണിയാന്തറ ദി. പ്ര. ശ്രീ. ശ്വരോച്ചനവർകളും സഭാഭാരതങ്ങളായ ഉപദേശികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കണിയാന്തറവീട്ടിലുള്ള എല്ലാ ശിഷ്യകളും നവീകരണത്തോടു ലയിച്ചിരിക്കുന്ന അവർകളെ ബാവാക്കുമാർകളും ബ്രദർ ഉപദേശി നമ്പിത്തവർകളും അവരുടെ ചാർച്ചകാരും ഹിന്ദുക്കളിൽ ചില മഹാമാന്മാരും കൂടിച്ചേർന്നിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെയും അനുവാദപ്രകാരം സത്യവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യം യേശുദാസർ പ്രസംഗിച്ചു. എതുവാദത്തിലേക്കു തയ്യാറായ നമ്പി ഉപദേശിയോട്. എതുവാദമോ രേഖാമൂലം വാങ്ങി സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ കാണിക്കുന്നു. (നമ്പി ഉപദേശിയുടെ കൈപ്പട്ട എഴുതിയതു. മനുഷ്യൻ പാപമോചനം കിട്ടുന്നതു ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്താലല്ലാതെ ജ്ഞാനസ്നാനം കുർച്ചാന മുതലായ കർമ്മങ്ങളാലല്ല. ഇവ പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ശേഷം മാത്രം ആവശ്യമുള്ളു. (ഒപ്പ്.) ഇങ്ങിനെ യോഗത്തിൽ തന്ന വാദമുഖങ്ങളെ തെളിയിക്കുന്നതായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ തയ്യാറാകാതെ കുഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞതിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ താഴെ കാണിക്കുന്ന എഴുത്തയച്ചു.

(താഴെ ശ്രീ നമ്പി ഉപദേശി അവർകൾക്കു സലാം. നിങ്ങൾ രേഖാമൂലം തന്ന എതുവാദ മുഖപ്രതിയെ കാണിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു എന്റെ സാമധാന പ്രസംഗമെങ്കിലും കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾ നാഗല്ലുരുഷ്ണനാണകിൽ തയ്യാറോടെ പ്രസംഗനമെത്തു ഹാജരാകുന്ന വിവരത്തിൽ രേഖാമൂലം മറുപടി ചെയ്യാം. എന്നു അന്ത്യോല്യാസഭ ഉപദേശി യേശുദാസർ. പുനതുലാം ൨൩ (ഒപ്പ്) ഇതിന്റെ വാദപ്രതിവാദപ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നു മറഞ്ഞുകൂടത്തു. എന്നാൽ ഇനി എങ്കിലും താഴെ കാണിക്കുന്ന മോശ്വരങ്ങൾക്കു മറുപടി ചെയ്യാൻ മതിയാകുമല്ലോ. പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ശേഷം മാത്രമേ ജ്ഞാനസ്നാനം കുർച്ചാന മുതലായ കർമ്മങ്ങളെ കൊണ്ടു ആവശ്യമുള്ളു എന്നാണല്ലോ വാദമുഖത്തിന്റെ താല്പര്യം.

(൧)- മോശ്വ. പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ശേഷം എന്തു കാര്യത്തെ സാധിക്കാനാണു ഈ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു.

(൨) നിങ്ങളുടെ സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ശേഷം ജ്ഞാനസ്നാനം കുർച്ചാന മുതലായ കർമ്മങ്ങളെ ഏറ്റു മരിച്ചുപോയ ഒരുത്തൻ. സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച പാപമോചനം പ്രാപിച്ച ശേഷം ജ്ഞാനസ്നാനം കുർച്ചാന മുതലായ കർമ്മങ്ങളെ ആചരിക്കാതെ മരിച്ചു പോയ ഒരുത്തൻ.

ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും സ്തിതി എങ്ങിനെ എന്നു മെ: നാഥൻ
സാക്ഷ്യം അവർക്കുളളും ആശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(൩) ഇനി വേറെ രണ്ടാമത് വയറുകൊണ്ടു വരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന വെർഡ്സ്വർത്ത് അമർച്ചകൾക്കു നന്നേ ഉത്തരം ഉണ്ടെന്നു ഒരു സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പുരുഷിയല്ലെന്നു തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നതെന്നു മനസ്സിൽ ഇരുപതു കൊല്ലം മുമ്പും എല്ലാ മനസ്സുകൾ പരസ്പരം ചെയ്തു യോജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ മനസ്സുകൾ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ അയ്യായിരത്തു എന്നൊരു അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു വെർഡ്സ്വർത്ത് ഏതൊരു മനസ്സുകൾ വായിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ വേദം പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തീർച്ചയെന്നു. ആയുർ അറിയാത്തവർക്കു അദ്ദേഹത്തെയും എന്തെന്നും കൂട്ടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ ഒരു വാഗ്ദൈവം പ്രസംഗത്തിൽ അതുകൊണ്ടു നിയമിക്കുക അദ്ദേഹം വാസ്തവം അറിയാത്തവർക്കുല്ലാ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പു തെളിച്ച കൂട്ടം എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ യോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ഇല്ലല്ലെ. ഈ വെർഡ്സ്വർത്തിന്റെ പേർ അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തുകൾക്കു ഒന്നിനെ തിരിച്ചു കാണിക്കുന്നു.

നാ. നാ. ശ്രീ.

ഒന്നു ചിത്രം നൽകൂ-

(ഉദ്യോഗ. ഹന: ഹൃ, ഹന-)

ഇപ്പോൾ കർത്തികപ്പട്ടി പള്ളിയിൽ പ്രസംഗം നടത്തി വരുന്ന ഐ. വെഡ്സ് വർത്ത അദ്ധികർക്കു വരുന്നു. രാഘവകാണി കുന്ന വേലവാക്യങ്ങളെ ഇരുഭാഗങ്ങളായും ഏകശ്ലോജിപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായ ഒരു പ്രസംഗം നിങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ സമയവും ദിവസവും സമയവും നിശ്ചയിച്ചു മറുപടി അയപ്പാറാകണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കുക (ഒപ്പ്.)

வேதவாசியை.

പ. ൧൪൭൭. ൧: ൧, ൧൦.

൨. എ യോഗം. ൩: ൯.

ഈ വേദവാക്യങ്ങളെ വിശദപ്പെടുത്താതെ യേശുക്രിസ്തു
 നമെന്നാണല്ലോ. വേദം പഠിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ ഇതുകണ്ടു ഭയന്നു
 പോ....യി വേദം പഠിച്ചവരാരും ഇതുവായിച്ചാൽ ഭയന്നു ഒ
 ളിക്കുന്നില്ല. വിദൂഷ പഠയിൻ കീഴിലല്ലാ ആയതു മറഞ്ഞിരിക്കാ
 ന് കഴിയാതെ തണ്ടിന്മേലത്രെ. ഈ മനുഷ്യൻ ക്രിയകൂടാത്ത ക്രി
 സ്തുവിശ്വാസംകൊണ്ടു രക്ഷിക്കപ്പെടാമെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാ
 ത്രോദീസോ ചെയ്തു ആളില്ലെന്നു രീച്ചുതന്നെ. ഇതുകൾക്കു ആരും
 വീട്ടിലുള്ളവരോടു മാത്രം മറുപടി പറയാൻ ഒരങ്ങുതെ എന്നു
 അന്ത്യോപ്യാസഭ ഉപദേശിക്കു യേശുദാസൻ.

ഒരു എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പ്.

മഹമ്മദു മൗപ്രസംഗിയായ മക്കിതങ്ങൾ ക്രിസ്തുവെ ഖണ്ഡനമായിട്ട് പല പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ “മഹമ്മദുനിബി അവകാശപോഷണം. ക്രിസ്തീയ മനപ്പൂർവ്വമോഷണം” എന്ന നാമം കൊടുത്ത ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മോശപോലെ എഴുതേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലിഖിതം ക്രിസ്തുവല്ലാത്തവരുടെ മഹമ്മദുനിബിതന്നെ എന്നായിരുന്നു അതിലേവാരും. ആ പുസ്തകത്തിലെ യുക്തികളെ ഖണ്ഡിച്ചു. ൧൭൯൨. ലകം ഇടവകപ്പത്രികയിൽ ഞാൻ ഒരു സമാധാന മറുപടി എഴുതിയിരുന്നു. പള്ളികൾ കരിശുകൾ ൭ : മാണിയച്ചനും ഞാനും കൂടി തങ്ങളെ ഒരു സംവാദത്തിലേക്കു വരുത്തിയിരുന്ന സമയം ൧൭൯൨ ലകം ഇടവകപ്പത്രിക അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്ക യുണ്ടായി. ക്രിസ്തുവിന്റെ അവകാശത്തെ കാണിക്കുന്ന എന്റെ കൃതിയെ തങ്ങൾ മിക്കവാറും സമ്മതിച്ചു എന്നിങ്കു അയച്ച ഒരെഴുത്തു അദ്ദേഹം ജീവിച്ചായിരിക്കുന്ന കാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെയിരുന്നാൽ പിന്നീടു അതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാതെ മനേക്കുമെന്നുള്ള സംശയം കൊണ്ടു അതു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. മിഥുനമാസം ൧൭൯൯-
പള്ളികരയിൽ നിന്നും.

മിശിഹാമതമൂലക്കേമുദ്രിപമെന്നു
ലേഖനമംഗളമാവിതു.

ശ്രീയന്ത്രമൊന്നെന്നു കേൾവനായിരുന്ന ശ്രീ. യേശുദാസ് ആദിവാൻ. മക്കിതങ്ങൾ എഴുതുന്നതു. ആവ. ൧൨൮, ൧൩൧. യഹോവ മോശയോടും, ടി. ൧൨൮. യഹോവ ജനത്തോടും പറഞ്ഞറിയിച്ച ലിഖിതങ്ങൾ സത്യമായ മഹമ്മദു നബിതന്നെ എന്നു നാം സമാപിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മഹമ്മദു നബി അവകാശ പോഷണം, ക്രിസ്തീയ മനപ്പൂർവ്വമോഷണം എന്ന ചേവനത്തിനെതിരായി പറയപ്പെട്ട ലിഖിതങ്ങൾ യേശുവാകുന്നു എന്നു സമാപിച്ചു തന്നെന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി മുഖദവിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ നാം വിസ്മയിച്ചു. അയ്യ കാരണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം അയച്ചു. മിശിഹാമതമൂലക്കേമുദ്രിപ എന്ന കയ്യെഴുത്തു പകർപ്പു നമുക്കകിട്ടി അദ്ദേഹം പറയുന്ന മെയ്യ.

൧. ഇങ്ങിനെ ഒരു മമച്ചതാക്കുന്നതിലേക്കുള്ള പ്രയാസം ഒത്തു തള്ളാൻ പ്രോത്സാഹിക്കുന്നതിനാ പ്രസംഗിക്കുന്നു.

൨. നമ്മുടെ അവകാശപോഷണത്തിനു എതിരായതന്നെ ഈ വക സമാസംഗതികളെ ചെറുകിയെടുക്കുന്നു ക്രിസ്തീയ വിചാരത്തിൽ ഒരത്തനം ഒരങ്ങാതിരുന്നതും തള്ളാൻ ധൈര്യമുള്ള ഈ സംഗതികളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും അത്യാത്മകരമല്ല.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്റ്റാൻഡർഡ് സമ്മാന പരീക്ഷ.

കാലം ചെയ്തു മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്മാരകമായി മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളികൾക്കു കൂടാതെ ലത്തീനിലെയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ചേരാനുള്ള വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ മുളന്തൂങ്ങത്തി പള്ളികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സമ്മാന പരീക്ഷ പോയ ധനുമാസത്തിൽ പതിവുപോലെ നടത്തി. ഈ പ്രാചുര്യവും മാർ ദീവന്നാസോസ സിമ്മനാരി, രിതവല്ലാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ, തമ്പുരാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു, മുളന്തൂങ്ങത്തി സെന്റോമ്മാസു ഈ നാലു വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രമേ പരീക്ഷയ്ക്കു കുട്ടികളെ അയച്ചിട്ടുള്ളൂ. ശേഷമുള്ള പള്ളികൾക്കു ഇപ്പഴം മൗനമായിരിക്കുന്നതു വ്യസനകരമെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന കുട്ടികളുടെയും ജയശാലികളുടെയും വിവരം താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികകൊണ്ടു കാണാം.

പള്ളികൾക്കു കൂടാതെ പേർ	പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ	പ്രൊക്ടോസിൽ ജയിച്ചവരുടെ സംഖ്യ	പ്രൊക്ടോസിൽ ജയിച്ചവരുടെ സംഖ്യ
മാർ ദീവന്നാസോസ സിമ്മനാരി	൩൦	൭	൧൨
മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ	൨൨	൧	൩
തമ്പുരാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു	൨൨	൨	൭
മുളന്തൂങ്ങത്തി സെന്റോമ്മാസു	൩	൧	൪
ആകെ	൭൭	൭	൨൨

സമ്മാനാർഹന്മാർ.

പ്രൊ. സമ്മാനം രൂപാ ൧൦. മാർ ദീവന്നാസോസ സിമ്മനാരി വിദ്യാർത്ഥി. ടി. വെറുഗീസു ശെമ്മാള.

പ്രൊ. സമ്മാനം രൂപാ ൭. തമ്പുരാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി. മാത്യു.

പ്രൊ. സമ്മാനം രൂപാ ൭. തമ്പുരാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി. ടി. സി. ജോഷ്യായ്യ ആകെ ൧൩൯൯ മാർ. മാർ ദീവന്നാസോസ സിമ്മനാരി വിദ്യാർത്ഥി കെ. പി. താജവിനു ൧൩൯൯ മാർ. ഉള്ളൂർ. അർ മാർ. വരെയുള്ള വ്യത്യസ്ത വ്യത്യസ്തമായി വിദ്യാർത്ഥികളായെന്ന് പരീക്ഷ കമ്മിറ്റി മുഖേന നിശ്ചയിച്ചു.

മാനിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമപ്രകാരം ഇവർ രണ്ടുപേരെയും സമാന്തരമായി വിചാരിച്ചു. ഫലം സമാനം രൂപം ഉം ഇവർക്കു തുല്യമായി ലഭിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നുതാകുന്നു.

പരീക്ഷയ്ക്കു കുടികളെ ഇതെവരെ അയക്കാതിരിക്കുന്ന മറ്റു പള്ളിക്കൂടക്കാരും അടുത്ത അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അയച്ചുകൊണ്ടു പരീക്ഷ കമ്മിഷനാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഫലം ഫലത്തിൽ പഠിക്കുന്ന കുടികൾ ഫലം ഫലത്തിലെ കുടികളോടു മത്സരിച്ചാൽ ഫലമില്ലെന്നു ഒരു കാരണം. ഫലം ഫലം ഉയർന്ന ക്ലാസായിരിക്കുന്ന ചില സ്ത്രീകൾ ചിലപ്പോൾ പറഞ്ഞുണ്ടു. ഇതു മതിയായ ഒഴികഴിവല്ലെന്നു ഈ കമ്മിഷൻ പരീക്ഷകൊണ്ടു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം തുറന്നു പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു പരീക്ഷയ്ക്കു ചു കുടികളിൽ ഏഴുപേർ ഒഴികെ ശേഷമെല്ലാം ഫലം ഫലത്തിൽനിന്നായിരുന്നു എന്നും ഇവരിൽ ൪ പേർ ഫലം ക്ലാസിൽ ജയം പ്രാപിച്ചു. ഒരുവൻ മൂന്നാം സമാനത്തിന്റെ കൂട്ടവകാശിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നും ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അടുത്ത ധനുമാസത്തിലെ പരീക്ഷയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പാഠവിഷയങ്ങൾ. പഴയനിയമം- അബ്രാഹാമിന്റെ ജീവചരിത്രം.

പുതിയനിയമം- വിശുദ്ധ ലൂക്കോസിന്റെ ഏവർഗോലിയോൻ ഹന്നം. അലപ്രായം മുതൽ അവസാനംവരെ.

മതസംഗതികൾ- ഏഴു ക്രിസ്തുമതം

സഭാചരിത്രം- സുവിശേഷസംഘം വക ജോസഫ് ശെമ്മാശ്ശൻ അച്ചടിപ്പിച്ച "പ്രാചീന സഭാചരിത്രം" പൊതുസ്മരണദിനത്തിനും എന്ന പുസ്തകം നൂറാം അദ്ധ്യായം.

കുട്ടി ഈ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമുള്ളതിൽ പള്ളിയോഗത്തിനും ഈ യോഗത്തെ പരീക്ഷകന്മാരായിരുന്ന പ. ദി. ശ്രീ. പുനത്തമ്പാൻ അവർകൾ, ദി. ശ്രീ. കറാന്നത്തുപള്ളി വികാരി ഗീവർഗീസുകുന്തനാർ അവർകൾ, ദി. ശ്രീ. പാണമ്പടികൽപള്ളി വികാരി പീലിപ്പോസു കുന്തനാർ അവർകൾ, ഇവർ പരീക്ഷകമ്മിഷനാർ മനസ്സുവെച്ചു നാടി പാഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കേട്ടതും	അനുമാപ്രകാരം
ഹവ്വ. മകരം ൨൯-ാം	ഇ. ഐ. പീലിപ്പോസു,
	പരീക്ഷ കമ്മിഷൻ സിക്രട്ടറി.

കണ്ടത്തും കേട്ടത്തും

മാന്യ പത്രാധിപരെ! നിങ്ങളുടെ പത്രികയിൽ "നാടോടി"യേയും മറ്റും കുണ്ടിട്ടു നാൾ ഒഴിയാതെയും. ഞാനും ഒരു ചെറിയ നാടോടിതന്നെ ഈ നാടൊട്ടാം ഓടിക്കുന്നു രാജ്യം കൂട്ടിൽ പിടിപ്പിക്കാൻ എന്നാൽ സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ ഓടം ഈ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ഓടത്തിൽ കിട്ടിയ ചില വസ്തുതകളെ അപ്പോ കുറിക്കുന്നതു താങ്കളുടെ പത്രികയുടെ ഒരു കോണിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കാണാനാപോക. ഇവിടെ വിശേഷങ്ങൾ പലതുണ്ടു പറയാൻ. ഇത്ര നാളും ഞാൻ ഒന്നു അന്ധാളിച്ചിരുന്നു പോയതാണു കേട്ടോ. അതും ഒരു കണക്കിനു ലാഭമാത്രമേയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ പത്രാധിപർ പത്രികയിൽ മറ്റൊന്നും വേറൊന്നും തരപ്പെടുത്തിയല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും എവിടെപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങേണ്ടതു എന്നാണു എന്റെ പരിഭ്രമം നിങ്ങൾക്കു ഇതെന്നും അത്ര സാരമില്ലെന്നായിരിക്കും. അല്ലെ? നിങ്ങളും ഈ കാലത്തിനൊത്ത ഒരാളുതന്നെയാണു. കഥകളൊക്കെ പറഞ്ഞു

അങ്ങുപോയല്ലോ. ഇനി കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. സാരം! നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയെപ്പറ്റി വല്ല ചിന്തയുണ്ടോ? നിങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും ഒക്കെ പത്രികയിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയോ? നിങ്ങൾക്കു രക്ഷവേണ്ടമെങ്കിൽ ഇത്രയും ഒന്നു വന്നാൽ മതി. ഇത്ര അർത്ഥമില്ലാത്ത രക്ഷ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു തരാനും മറ്റും ഒന്നിനും എന്നാൽ സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങോട്ടെത്താനും ഒന്നടുത്തിരിക്കാമെങ്കിൽ വല്ലതും ഒരു അർത്ഥമുണ്ടാകാം. ഇവിടങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ രക്ഷയ്ക്കു നല്ലസഹായമാണു. തങ്ങളുടെ രക്ഷാപ്രസംഗികൾക്കു കിട്ടിയ കഥ ഒക്കെ കേൾക്കുകയല്ല. സാരം! വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നും ഇനിക്കു ഒട്ടും പിടിച്ചില്ല കേൾക്കാ. ഏതൊരു അർത്ഥമെങ്കിലും കൊണ്ടുതന്നെയാണു ഇനിക്കു കത്തിനുകുടിത്തോന്നാതിരുന്നതു. ഞാൻ ആരോടാണു ഗൂഢിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഞാൻ ഗൂഢിപ്പിച്ചിരുന്നാൽ ആകാണു വേണം. ഇതാണു ഞാൻ ആദ്യം ഒന്നു അന്വേഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു. ഇപ്പോൾ കഥ മനസ്സിലായോ? ഞാൻ നേരത്തേക്കൊന്നും പറയുകയല്ല സാരം! നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ഒട്ടു സംശയിക്കുകയുണ്ടോ. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും നടന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളിലും വല്ല വല്ലതു മറച്ചുകൊണ്ടു രക്ഷയ്ക്കായി നടന്ന ആ ഏക സംഭവമാണല്ലോ. അത്ര മഹാ വലിയ സംഭവമൊന്നുവെണമെന്നു രണ്ടു ചെറിയ അക്ഷരങ്ങളാൽ “രക്ഷ” എന്നു പറയുക എന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഏകിലും ആ രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിയിലും വേണ്ടി നില്ക്കുകയല്ല എന്നു നോക്കി ആ പദത്തെയും അതിന്റെ അർത്ഥത്തെയും വെറും ചെപ്പിടിയാക്കിക്കൊണ്ടുനടന്നാൽ ഇതെ സംഭവമല്ല.

എന്റെ സാരം! ന്യായവിധിയെപ്പറ്റിയും നിത്യശിക്ഷയെപ്പറ്റിയും ഭയപ്പെടുന്നവരായി പ്രവേശിക്കുന്ന ഈ വിദ്യാലയങ്ങളെക്കൊണ്ടു അവരുടെ ന്യായവിധിയെ അവരുടെ നാമകൊണ്ടുതന്നെ സൂചകമായി വിധിപ്പിക്കുകയല്ല എന്നു ആരറിയുന്നു. അതായത് യാതൊരുവനും നശിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ വസ്തുതയെ ഭയപ്പെടുന്നവരും സമത്വവും എന്റെ പത്രാധിപരെ ഒന്നുകണ്ടു തന്നെ അറിവുണ്ടാണു. പ്രാർത്ഥനയോ പ്രസംഗമോ ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സംഭവത്തിലായി എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ കണ്ണുനീരും ഹൃദയനൊമ്പരവും ഇല്ലാതെ വരുത്തുന്ന നിലവിളിയുടെ ഭാവങ്ങളും ഗർഭാസുരങ്ങളും സത്യം അശേഷവും ഇല്ലാത്തതും എത്രയും ഗൗരവത്തോടു സത്യം ചെയ്യുന്നതുമായ തൊണ്ടുപറ്റിച്ചയുടെ ഗോഷ്ഠികളും കണ്ടുകൊണ്ടു ഇന്നും ക്ഷമയോടെ അനിയം ഗന്ധകവും ഇറക്കിയെറിയിക്കുന്ന സൂചകങ്ങൾ തന്മൂലം മനുഷ്യമനോഭാവങ്ങളെ ഭീഷണമയമാണു ഞാൻ അറിവായിക്കുന്നതു.

യാതൊരുവനും ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭീഷണമയെപ്പറ്റി അറിവായിക്കുന്നില്ലെന്നു എന്നു പത്രാധിപർ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. ചോദിച്ചാൽ. ഞാൻ സമാധാനം പറയാം. അവരുടെ പാപങ്ങൾ സാരം അറിവില്ലായ്മയിൽ നിന്നാണെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതിന്നു പാപമില്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു. അങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊള്ളരുതു. പണ്ടൊക്കെ മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കുക ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഒരുപക്ഷേപം വ്യാഖ്യാനിച്ചതായി കേൾക്കില്ലേ? അവർ ചെയ്യുന്ന മദ്യപാനം, ശവേതലം എന്നും ആദിയാദി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഇതരമാരാകത്തക്കവയാണെന്നുള്ള ഭയം അവർ വരുത്തിയാൽ അവർ പിന്നെ അതുചെയ്യുമോ എന്നിനിക്കു വളരെ സംശയമാണു. അതിന്നു ഇവരുടെ പ്രസംഗത്താൽ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നവരെല്ലാം ഭവിക്കുന്നവരുടെ ചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷ്യമല്ലയോ? അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നവർ അധികം അടിക്കൊള്ളും എന്നല്ലയോ? സാരം! ഞാൻ പറയുന്നതു പാപത്തേക്കാൾ വലിയകാര്യം കപടഭക്തിയെന്നു ഭയം വരികയോ. പാപിയേയും സ്നേഹിക്കുന്നവനാകുന്നു. നീതിയാ

നെ അവന്റെ അനുസരണത്തെക്കുറിച്ചും പാപിയെ അവന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജല്ലാത്തവയെ നവിക്കുന്ന കപടഭക്തികാരനെ ദൈവം വെറുക്കുന്നു. സ്വസ്ഥതയ്ക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നു ഭാവിക്കുന്ന മഹാഭോഗിയായ പരിശ്നെ ദൈവം ഒരിക്കലും വെറുത്തെ വിട്ടുകയില്ലാ നിശ്ചയം. ശീതവാറേനയും ഉഷ്ണവാറേനയും തന്നെക്കു സമീപിക്കാമെന്നും ശിതോഷ്ണവാണെ തന്നെക്കു സമീപിച്ചുകൂടുന്നമല്ലയൊ താൻ പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളതു. പരമദുഷ്ടനായ അത്രുപേരെ തന്റെ സ്വന്തം വകയ്ക്കായി താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇതിനു ഒരു തെളിവല്ലയൊ? ഈ വക നാകകാലനയങ്ങൾ ശീലിക്കുന്നതിനു എട്ടും പത്തും രൂപാ കൊടുത്താൽ മതിയാകുമൊ ഇവർക്കു എന്നാണു എന്റെ വിചാരം. എന്റെ സാറെ! ഇവർ അവധിയെടുത്തു അങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ ഇവർ യാത്രയോടെകാരുടെ നാശത്തെ കാത്തു ഉറങ്ങുന്നുണ്ടോയെന്നും എങ്ങിനെ അവർ അവിടെ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു എന്നും ഒന്നു രിറകി അറിയിച്ചാൽ വലു ഉപകാരമായിരുന്നു. ഒരു വകസാധുക്കളുടെ കണ്ണിലൊ കൈ പൊടിയിട്ടുവാൻ ഇതൊരു കൈ കണ്ട ഭാഷ്യമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാ.

എന്റെ സാറെ! ഇവരുടെ ഗാൽഗദസ്വരങ്ങളും മറ്റും മനുഷ്യരുടെ സംസാരങ്ങളെ അതുപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും പിന്നീടും അതുപോലെ തന്നെ കേൾപ്പിക്കുന്നതും ആയ ഒരു വകയന്ത്രമുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നു സൂക്ഷിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ സ്വായവിധിയുടെ ദിവസത്തിൽ അതും കൂടി കൊണ്ടുചെല്ലാമെങ്കിൽ ഇവർ എങ്ങിനെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമെന്നു കാണാമായിരുന്നു. ഓ ആ യന്ത്രമുണ്ടോ അന്നു നില്ക്കുന്നു. ആ കഥ ഞാൻ കാത്തില്ല കേട്ടൊ എന്റെ സാറെ! ഓർമ്മയുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലെ തന്നെ സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുണ്ടോ. അമ്പമ്പോ! എന്തുഭാവശക്തികളാണു ഇവർ കാട്ടുന്നതു. തന്റെ സ്വന്തസഹോദരിയെ പിഴപ്പിച്ചു വരുന്ന ഒരാൾക്കു കിടന്നു കിടന്നു കൂടി സംഗീകളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ബ: സ്ത്രീബാശ്ചര്യം ആ വിദഗ്ദ്ധന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയാറെ കവി അടിച്ചു മറുപടി വരുത്താമെന്നും മറ്റും വളരെ ഭാവങ്ങളുണ്ടായി. യദൃച്ഛയാൽ കവി അടിക്കാതെ തന്നെ അറിവാൻ തകവിധത്തിൽ ആ സഹദായുടെ ദിക്കുകാരിൽ രണ്ടുമൂന്നു പേർക്കു കൂടി ആയിട്ടു തന്നെ വരുവാനിടയായപ്പോൾ ആ സഹദാ മണ്ടിയും ആ സഹദായ്ക്കുണ്ടായ പരിഭ്രമവും കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടതായിരുന്നു.

കഷ്ടം! എന്റെ സാറെ! ഇതൊന്നുകൊണ്ടും പഠിക്കാത്ത നമ്മുടെ ചില സാധുക്കളെപ്പറ്റി എന്നാ പറയേണ്ടതു. വേറൊരു സഹദാ യാത്രയോടെകാരുടെ നാശത്തെപ്പറ്റി അതിവേദനയോടെ വന്നു ഇവിടങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നാറെ തന്റെ സ്വന്ത ഒരു സഹോദരി ഇവിടെ നല്ല പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അശേഷം ശ്രമവും മനോവേദനയും കാണിക്കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മയോടുകൂടി ആ സഹദായുടെ സഹതാപവും വിസ്മയവും. ഇസ്രായേലിൽ കാണാതെ പോയതിനെ മാത്രം അന്വേഷിക്കുന്നവനെ വാദിച്ചു; യാത്രയോടെകാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം വേലചെയ്യുന്ന ഈ അപ്പോസ്തോലൻ സ്വന്ത ഭവനത്തിലെ സഹോദരിയെ ഇസ്രായേലിലെ ആയിട്ടു വകവെക്കുന്നില്ലായിരിക്കുമൊ. സാറെ! ഇവിടെ സ്വന്തഭാര്യയോടു സ്വരമേച്ചിയില്ലാതെയിരുന്ന ഒരു യെരൂസലേമുകാരൻ ഉണ്ടു. രണ്ടുമൂന്നു രക്ഷികളെപ്പോൾ കൂടി അവനെപ്പറ്റത്തു മോഴപിരടി അവന്റെ സ്വന്തതകൾ എല്ലാം പാർക്കുന്ന പുരയ്ക്കുകൾ വെറുത്തെ തീറ്റുവാങ്ങി രജിസ്ട്രാരുടെ മുമ്പാകെ ചെപ്പിടിയിൽ കൈമാറി. ആധാരമെല്ലാം ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രക്ഷിയെപ്പറ്റി മിണ്ടാതുമേയില്ലാ. എന്നാ! ഭാര്യയെ ചൊല്ലും മറ്റാദയും പഠിപ്പിക്കുന്നുള്ള

നൂതം കൊള്ളത്തൊ അവനെ മരണപൂർവ്വം സന്ധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നാണത്രെ ക
 രാറ്റ. പിന്നെ ആധാരത്തിൽ രൊകം പറയും രജിസ്ട്രാരുടെ മുമ്പാകെ ചെപ്പിടിയി
 ന് കൈമാറ്റവും ഉണ്ടായതെന്നാണല്ലോ? അല്ലങ്കിൽ ആധാരത്തിനൊപ്പമല്ലേ?
 ആധാരത്തിനൊപ്പില്ലാത്തതാൽ ഭയ്യനല്ലശീലം പഠിക്കുമൊ? കൊച്ചൻ ഭയ്യയില്ലാ
 ത്താൽ ഏങ്ങനെയാണു വേദിയിലേക്കും. സഹോദര സ്നേഹത്തോടൊ പത്രാ
 ധിപർ കേഴിപ്പിച്ചായിരിക്കുമൊ. അപ്പോസ്തോലകാലത്തെപ്പോലെ ജവക്കുള്ളതെ
 ല്ലാം പൊതുവിലാണത്രെ. വസ്തുവകകൾ മാത്രമല്ല ഉള്ളതു ആസകലവും അവക്കുള്ള
 തിൽ ഏല്പാം പക്ഷ നമ്മുടെ കൊച്ചനുമുണ്ടല്ലോ. പിന്നെയെന്നാ സാറെ! തരകേ
 ട്. കഷ്ടം എന്റെ സാറെ! സാധു വൈഷമ്യത്തിലായെന്നു ഒടുവിൽ മനസ്സിലായ
 പ്പോൾ വസ്തുക്കൾ രിശ്യെ ചോദിച്ചാറെ കൊടുക്കയുമില്ല. എന്താ! രക്ഷ കൊള്ളു
 തൊ? അവിടെ എങ്ങാനും ഭയ്യാടന്താകന്മാർ തമ്മിൽ പിണകുമുണ്ടങ്കിൽ ഈ സൂ
 ത്രം ഒന്നു വെച്ചുകൊടുത്തേക്കണ സാറെ!. വശമില്ലങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടേയ്ക്കു ചാലും തരകേ
 ടില്ല. അല്ലങ്കിൽ അറിയിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ സഹദേന്മാരെ അങ്ങോട്ടൊന്നയയ്ക്കാം.
 അവർ വന്നു രണ്ടുമൂന്നുപ്രസംഗവും ഒരു പ്രാർത്ഥനയും പാടും ഒക്കെ കഴിച്ചാൽ കായ്
 മൊക്കെ ഉദ്ധർ. പക്ഷെ ഒരുകായ്കും പിണഞ്ഞുപോയി. ആധാരം ജവിതശ്ചകാരിൽ
 രണ്ടു രക്ഷികപ്പെട്ടവരുടെപേർക്കാണ് ഏഴുതിരിയിട്ടുള്ളതു സഹദേന്മാർ പക്ഷമൊ,
 എന്തൊണ്ടു എന്നൊക്കെ കണ്ടാലെ അറിയാവൂ. തങ്ങളുടെ രക്ഷികപ്പെട്ടവരുടെ
 ഇടയിൽ ഒരുവൻ വേറൊരാളോടു ഒരു നീരസം ഉണ്ടായാറെ വ്യാജത്തടി വീടിൽ
 ഇടു ഏഴുപ്പിച്ചു കറെ ചത്രം ചിലവാക്കിപ്പിച്ചു. അമ്പന്റെ വസ്തുക്കൾ പിടിപ്പിച്ചുപറി
 പ്പാനും അതിനു വേണ്ട വഴികൾ സൃഷ്ടിച്ചാനും വിരോധമുള്ളവന്റെ വീടിൽ ക
 ള്ളത്തൊണ്ടി ഇടുപ്പിക്കാനും ദുർവ്വപഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി സഹായിപ്പാനെന്നുള്ള
 ഭാവത്തിൽ തുടങ്ങിച്ചുവ്വപഹാരച്ചിലവിലേക്കു പണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം അല്ലാ
 തെ വസ്തുവിനു മോഹമുണ്ടായിട്ടൊ വസ്തു തട്ടുവാനൊ ഒന്നിനുമല്ല; വസ്തു ഏഴു
 രിവാങ്ങുവാനും മേലധികാരികളെ ദുഷിപ്പാനും ചീത്ത വാക്കു പറവാനും ഒന്നിനും
 ഒരു വിഷമവുമില്ല, കള്ളുണ്ടാകരുതു, ഞായറാഴ്ച ലംഘിക്കരുതു, ഞായറാഴ്ച തേക്കുന്ന
 തിന്നുംമറ്റും വിരോധമില്ല. എന്താ കൊള്ളത്തൊ, ഇതാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു ഇങ്ങോ
 ടു അടുത്തോടാൻ. കള്ളു കടിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പോരണ്ടാ അതു അശേഷം ഒ
 ക്കുകയില്ലാ തീർത്തന്നെ. മറ്റൊന്നിനും ഒരു വിരോധവുമില്ല. ഇതൊക്കെകൊണ്ടു
 തങ്ങളുടെ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരുടെ ലാക്കുകളും ആനന്ദങ്ങളും അറിയ
 രതൊ.

കടമാറ്റത്തു പള്ളിയിലെ ചില സമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റുമുള്ള തർക്കങ്ങളാ
 ണ ഈ രക്ഷയ്ക്കു കാരണം. പള്ളിയിൽ വല്ല തർക്കമുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിച്ചാൽ സഹ
 ദേന്മാരെ കാണാം. അല്ലങ്കിൽ പത്രാധിപർ തന്നെ സ്വന്ത പള്ളിയിൽ ഒരു ത
 മിത്തല്ലണ്ടാക്കിയ്ക്കു യാതൊരുവായകാരെക്കുറിച്ചുള്ള സഹതാപം കാണണമെങ്കിൽ
 അപ്പോൾ കണ്ടാഴു. ഒട്ടിച്ചുതന്നി നടരുതൊ എന്നു പണ്ടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ക
 റെ അധികം വാശിയിലാണു. പാറമേലാണു അടിസ്ഥാനം ഇടിയിരിക്കുന്നതു. എന്താ,
 പത്രോസിനുള്ളവരാകവാൻ ഒന്നരണ്ടു പാറ കിട്ടിയാൽ പോരുന്നണ്ടൊ? ഒരു രക്ഷാ
 പ്രസംഗി ഞായറാഴ്ച തന്റെ പ്രസംഗവും കഴിച്ചു തിശ്യെ പോകുമ്പോൾ ഒരുവൻ
 ഒരു വിറകുമുട്ടി ചുമന്നുകൊണ്ടുവരുന്നതു കണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു മനസ്സു മറിപ്പു. അവൻ
 കററം സമ്മതിച്ചു വിറകുമുട്ടി താഴെയിട്ടു, നോക്കിയപ്പോൾ സഹദായുടെ കയ്യിൽ
 വച്ചിട്ടത്തെ മേശപ്പള്ളത്തൊ എന്തൊ ഒരു കോഴി തലക്കിഴക്കുന്നാംപാടു തുടങ്ങിക്കിടക്കു
 ന്നു. ചുമട്ടുകാരൻ സാറെ നീങ്ങളെന്നു ഞായറാഴ്ചയുമായിട്ടു ഈ മിണ്ടാപ്രാണിയെ
 ഇങ്ങിനെ ദുരിതപ്പെടുത്തി ചൂക്കുന്നതു എന്നായി. സാർ മിണ്ടാതെ നടന്നുതടങ്ങി

ചുമട്ടുകാരൻ വിറകെകൂടി നിർബ്ബന്ധമായി സാർ കാട്ടിത്തുടങ്ങി. ചുമട്ടുകാരനും പുറകെയെത്തി കോഴിയെ ഇടാത്തപക്ഷം എറിഞ്ഞുകൊല്ലാതിരിക്കുമെന്നായി. സാർ കോഴിയെ ഇടുംവെച്ചു അണ്ടികളെത്ത അണ്ണാനെപ്പോലെ വിഷണ്ഡനായി വീഴ്ത്തുക. ചുമട്ടുകാരൻ കോഴിയേയും കൊണ്ടു അവന്റെ വീടില്പോക്കു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണു ഞങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളിലെ രാക്ഷസം ഉപദേശമുണ്ടല്ലോ.

ഇങ്ങനെ കാരോന്നു പറയുകയാണകിൽ അനവധിയുണ്ടു. അവയെല്ലാം സൗകര്യംപോലെ ഇനി ഒരു കത്തിൽ ആകാമെന്നു കരുതി ചുരുക്കുന്നു. അയ്യോ! സമയം അതികൂടി ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിറുത്തട്ടെ. ഗ്രൂപ്പ് ബൈ.

ഒന്നു വടകൊക്കേയോടി.

ഒരു തിരുവെഴുത്തു.

വെസ്തപ്രഭു അവർകളുടെ ആഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാഗതം പറയുന്നതിനും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ രാജഭക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ദി വന്നാസ്പോസ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ മദ്രാസിലേക്കു എഴുന്നള്ളുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിലും തിരുമനസ്സി ലേക്കുണ്ടായ അസ്വാസ്ഥ്യം മൂലം ഈ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതുകൊണ്ടു സമുദായത്തിന്റെ സ്വാമിഭക്തിയെ എഴുത്തുമൂലം പ്രഭു അവർകളെ അറിയിക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനു പ്രഭു അവർകൾ അയച്ചുവന്നിട്ടുള്ള മറുപടിയുടെ താല്പര്യം സമുദായാംഗങ്ങളെ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ എഴുത്തിന്റെ രജ്ജമ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

വെസ്തപ്രഭുവിന്റെ കാമ്പു.

ഇങ്ങോ ഹർന്ന ജനവരി ൨൭ ന്ന

ഈ മാസം ൨൨ാംനാളിലെ നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിനുവേണ്ടിനിങ്ങൾക്കു മനപ്പൂർവ്വമായ നന്ദിപാവാൻ വെസ്തപ്രഭുവും പ്രഭുവും എന്നൊട്ടു ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ എഴുത്തിലെ ലേഖന വാക്കുകൾ ഈ തിരുമേനികളുടെ ഉള്ളിൽ അത്യാധികം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മലബാർ തീരത്തുള്ള പ്രാചീന സുറിയാനിസമുദായത്തിന്റെ സ്വാമിഭക്തിയും നൽമനസ്സും അറിയിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ തിരുമേനികൾ ആത്യന്തം മരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ലേഖന ചെയ്തു സമുദായാംഗങ്ങളെ ഉറപ്പായി ധരിപ്പിക്കണമെന്നു കൂടെ തിരുമേനികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു

നിങ്ങളുടെ അസ്വസ്ഥതയെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടു തിര മേനികൾ
പ്രസന്നനാകുന്നു. എങ്കിലും താമസമെന്തു നിങ്ങൾ പൂർണ്ണസ്വസ്ഥത
പ്രാപിക്കുമെന്നു അർദ്ധം ആശംസിക്കുന്നു.

എന്നു ആർത്തർ ബിസി.
പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറി.

മലങ്കര സുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്താ മോസ്സാ റെവറണ്ട
മാർ ഡയറീഷ്യസ് അർദ്ധം.

വൈദിക സമുദായം.

മലങ്കര യാക്കോബായ ക്ലിയറികൽ യോഗത്തിന്റെ സമാപനം യഥാർത്ഥ
സിദ്ധന്മാരായ കൊച്ചിരിമേനിയുടെ ശ്രാദ്ധ്വിവരണം പട്ടകാരുടെ ഒരു പൊതു
യോഗം കൂടലമെന്നുള്ള മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം നടത്തിയെ
ങ്കിലും ആ ദിവസത്തെ ബഹളംകൊണ്ടു സംഘാട്ടേഴും ശരിയായ വിധത്തിൽ
സ്ഥലീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഈ കഴിഞ്ഞ തുലാമാസത്തിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ
ഇതിനേറ്റുവരി അലോചിച്ചതിൽ രിതമേനിയുടെ ശ്രാദ്ധ്വിവരണത്തി
ലെ യോഗത്തിന്നും പുറമെ സൗകര്യംപോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ യോഗം കൂടി
സ്ഥലം മാറി നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും ഇതിന്റെ ആരംഭയോഗമായി മ
കരം ൧൫-നു- കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒരു യോഗം പരമമലതന്നെ കൂടലമെന്നും അതിലേ
ക്കുവേണ്ടി വരുന്ന ചിലവു സിമ്മനാരിവകയിൽനിന്നുതന്നെ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെ
ന്നും മറ്റും ബ: വട്ടശ്ശേരിൽ റബാച്ചൻ അർദ്ധം പ്രസംഗിക്കുകയും ഈ അഭി
പ്രായത്തെ യോഗം ഐക്യകണ്ഠേണ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നിശ്ചയം
സരിച്ചു കഴിഞ്ഞ പത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നോട്ടീസിൻപ്രകാരം
ഈ മാസം ൧൨-ാം ൨൦-ാം ൨൨-ാം ൨൪-കളിൽ വൈദികന്മാരുടെ ഒരു സാധാരണയോഗം
കൂടി. ഇപ്പോൾ വലിയനോമ്പു അടുത്ത സമയമാകുകൊണ്ടു പട്ടകാരു ഇടവ
കസംബന്ധമായ ജോലിത്തിരക്കു ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും നാല്പതിൽ അധികം വൈദിക
ന്മാർ സന്നിഹിതന്മാരായിരുന്നു. ഈ ആരംഭയോഗത്തിൽ ഇത്രയും ആളുകൾ
കൂടിയതിനേറ്റുവരി വളരെ സന്തോഷിപ്പാറുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, യോഗത്തിന്റെ
പ്രവീക്ഷ്യ ശ്രേയസ്സിനേറ്റുവരി ആശംസിപ്പാനും വകയുണ്ടു. ഈ സംഘത്തിൽ അ
ഗ്രാസനം വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ദയവായി സമ്മതിച്ചിരുന്നതു അനുസരിച്ചു കണ്ട
നാടു ഇടവകയുടെ നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ജോവാന്നിയോസ്സ മെത്രാപ്പോലീത്താ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും മുൻകൂടി ഏകദേശമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കീഴ്മനസ്സനുസരിച്ചു
ദിവസേന നമസ്കാരം, കണ്ഠാന, ഗ്യാനം, വേദവായന മുതലായവ നടത്തുകയും
ബ: റബാച്ചന്മാരും മാന്യന്മാരായ ചില പട്ടകാരു സമയോചിതങ്ങളും, സാധാ
രണങ്ങളും, ഭക്തിപ്രവൃത്തികളും, ആരുടെയും മനസ്സിനെ ജ്ജ്ഞാപനവും ആയ പ്ര
സംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും അന്ത്യദിവസത്തിൽ ഏല്പാവരം കമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ
കണ്ഠാന കൈകൊൾകയും ചെയ്തു. ദൈവകാരുണ്യത്താൽ ഈ യോഗത്തിൽ ഉൾ
പ്പെട്ടവർ വിശേഷാൽ മനോഹരമായിരുന്നു ഭക്തിയും ഇങ്ങിനെ യുള്ള യോഗത്തി
ൽ കൂടുന്നതു പല വിധത്തിലും ഉപയോഗമാണെന്നുള്ള യഥാർത്ഥബോധത്തിന്നും
ജടയായിത്തീരും എന്നുള്ളതു സത്യംതന്നെയാണു. ഇതിന്റെ ഫലമായി താമസ
മെന്തു ഒന്നുണ്ടു യോഗം കൂടി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെ
ന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുയെങ്കിലും ഇതിനേറ്റുവരി ഒന്നുകൂടി പശ്ചാലോചിച്ചു
പള്ളികാരുടെ സമ്മതം അറിഞ്ഞശേഷം രീതിമാനിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു
അഗ്രാസനമായ രിതമേനിയുടെ ഗൗരവപരമായ പ്രസംഗത്തോടും ആ
ശംസിക്കുന്നതോടും കൂടി യോഗം പിരികയും ചെയ്തു.

മകരന്ദ്രജി എല്ലാ പിതാകന്മാരും സഹോദരന്മാരും
ബോധിപ്പാൻ.

കാലം ചെയ്യ മോറാൻ മോർ ഇന്നാത്യാസ പത്രോസ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ
തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം വിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ തഹല്ലപ്പായായി
അയക്കപ്പെട്ട് കാലം ചെയ്യ മോർ ശൈമൊൻ അത്താനാസ്യോസബാവാ അവർക
ളോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകാരനായി ഞാൻ മലയാളത്തു വന്നതു
പ്പുറപ്പാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ ആയിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ഇതേവരെ ൨൫ വ
ഷം ഞാൻ മലയാളത്തും ഈ നാട്ടിലെ വന്ദ്യപിതാകന്മാരുടെയും സഹോദരന്മാരു
ടെയും ഇടയിലും താമസിക്കയും എന്റെ ബലഹീനതയുടെ പ്രാപ്തിക്കുതക്കവണ്ണം
സഭയിൽ വേല ചെയ്തും ചെയ്തു. ഈ ദീർഘകാലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടു ഈ
നാട്ടിലെ പട്ടുകാരിലും ജനങ്ങളിലും ജനിക്കു അപരിചിതന്മാർ ഉണ്ടോ എന്നു സം
ശയമാണ്. എന്റെ ജന്മദേശത്തുള്ള സ്നേഹിതന്മാരും ചാർച്ചകാരമായ അനേക
രുടെയും അപേക്ഷപ്രകാരവും അവരെ ഒരിക്കലേങ്കിലും കാണണമെന്നു ജനിക്ക
ളു ആഗ്രഹംകൊണ്ടു. താല്പക്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും ഈ നാടും ഇവിടത്തെ സ്നേഹിത
ന്മാരെയും വിട്ടേച്ചു ഒരു പരദേശയാത്ര ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിബ്ബന്ധിതനായിരിക്കു
ന്നു. ഈ വിവരം ഞാൻ സഞ്ചരിച്ച സമയങ്ങളിൽ അഭിമുഖമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും
മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കുകാവുന്നതുമാണ്. എന്റെ യാത്ര സമീപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും എ
ല്ലാ സ്നേഹിതന്മാരെയും ചെന്നു കാണാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടും
ഒരേഴത്തുമൂലമെങ്കിലും എല്ലാവരോടും യാത്ര പറയാമെന്നു കരുതി ഇതു എഴുതുന്നു.

മലങ്കരയുള്ള എന്റെ വന്ദ്യപിതാകന്മാരായ മേല്പട്ടുകാരിൽ മോർ ഈവാ
നിയോസ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ കണ്ടു ആശീർവാദം വാങ്ങി യാത്ര പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനി ഈ കുംഭമാസം ൧൦൯- കോടയത്തു പഴയസിമ്മനാരിയിൽനി
ന്നു പുറപ്പെടണമെന്നു വിചാരിച്ചു പല സ്നേഹിതന്മാർക്കും എഴുത്തു അയച്ചു എങ്കി
ലും, വലിയനോമ്പു അടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ൧൧൯- ശുബകോണൊ കഴിഞ്ഞു
കോടയത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ൨൨൯- അകപ്പറമ്പു പള്ളിയിൽ എത്തുകയും അവി
ടെ എട്ടു ദിവസം താമസിച്ച് വന്ദ്യപിതാവായ മോർ അത്താനാസ്യോസ മെത്രാ
പ്പോലീത്താ അവർകളുടെ ആശീർവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു കുറുംകുളങ്ങരെ എത്തുക
യും വലിയ തിരുമേനിയെ കണ്ടു അവിടത്തെ വാഴ് വുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു രീവണ്ടി
മാറ്റം ബൊമ്പയിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ
കാണണമെന്നു പല സ്നേഹിതന്മാരും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ അവ
രെയെല്ലാം കാണണമെന്നു അതിയായ ആഗ്രഹം ഇനിക്കുണ്ടു. എങ്കിലും എല്ലാ
സമയങ്ങളിലും സഞ്ചരിപ്പാൻ സമയമില്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുകൊണ്ടു സൗകര്യമുള്ളവ
ർക്കു വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചോ അകപ്പറമ്പിൽവെച്ചോ കാണാവുന്നതാണ്. കണ്ടാലും ക
ണ്ടില്ലെങ്കിലും എന്റെ പിതാകന്മാരും സ്നേഹിതന്മാരുമായ എല്ലാവരും എന്നെ കാ
ര്യം ദൈവമല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു സഹായവും കൂടാതെ കടലിലും കരയിലും
കൂടിയുള്ള ഈ ദൂരയാത്രയിൽ സഹായമായി ജനിക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥി
ക്കയും ചെയ്യണമെന്നു എല്ലാവരോടും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ കഴിഞ്ഞ ൨൫ വഷത്തെ താമസംകൊണ്ടു മലയാളം എന്റെ സ്വദേശവും
ഈ നാട്ടുകാർ എന്റെ ചാർച്ചകാരും ബന്ധുക്കളുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ
നിങ്ങളെ വിട്ടുപോകുന്നത് മരണതുല്യമായ മനോവേദനയ്ക്കു ഫോതുവാകുന്നു.
നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ദേവം എന്റെ മനസ്സിൽ പ്ര

കാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഉഷ്ണമേഘമേ എന്റെ വചനത്തുകെ എന്നെ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കയില്ലെന്ന പറയുംപോലെ നിങ്ങളെ ഇനിക്കു ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പാടില്ല. ശരീരത്തിൽ നാം അകന്നിരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ആത്മാവിൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ അയോഗ്യതയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കു വിഷയങ്ങളാകുന്നു. ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം വീണ്ടും ഈ നാടിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു നിങ്ങളെ കാണുകയും എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ ശിഷ്ടം ഇവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യണമെന്നാണു എന്റെ ആഗ്രഹം. കർത്താവു ഈ ആഗ്രഹത്തെ സാധിച്ചുതരട്ടെ.

പ്രിയരെ നിങ്ങൾ ഇനിക്കു ചെയ്യട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങളെ ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതു മുതൽ പിതാക്കന്മാരുടെ നിലയിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സംരക്ഷണ ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ എന്റെ യാത്രച്ചിലവിലേക്കു നല്ല മനസ്സോടും തൃപ്തിയോടും നിങ്ങൾ ദ്രവ്യസഹായവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്നേഹവും സഹായവും ഇനിക്കു ഒരിക്കലും മറക്കാവുന്നതല്ല. വിശേഷിച്ചു എന്റെ വന്ദ്യപിതാവായ മോർ ഭീവന്നാസ്ത്രോസ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ തന്റെ അക്ഷീണ പരിശ്രമങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും ഇടയിൽ ഒരു യഥാർത്ഥപിതാവിന്റെ നിലയിൽ എത്രത്തോളം എന്നെ സ്നേഹിക്കയും പാലിക്കയും ചെയ്യു എന്നു വണ്ണിപ്പാൻ ഇനിക്കു ശക്തിയില്ല. അതിനാൽ ആരെല്ലാം ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ എന്നെ സ്നേഹിക്കയും സഹായിക്കയും ചെയ്യുവാൻ അവരിൽ ആർക്കും യാതൊരുവക പ്രത്യുപകാരവും ചെയ്യാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ലെന്ന ലജ്ജാപൂർവ്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. എങ്കിലും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും മുപ്പതായും അറുപതായും നൂറായും പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുതരുവാൻ നന്ദി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ ബലഹീനതയ്ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ദൈവമായ കർത്താവു നാം ഇരുപാട്ടുകാരെയും വീണ്ടും ഭൂവാഭവമായി കാണാൻ ഇടയാക്കുമാറുകട്ടെ, ഖാർക് മോർ അൽബർട്ട് കോനൊ പൂശുൻ ബേല്ലോജൊ.

എന്നു ബലഹീനനായ സ്ത്രീബൊക്കൊമ്മാശു.
 ഫ്രൻസ്വാമാണ്ടു മകരമാസം ൨൭-ാം-നു.

ഒരു മരണം.

ഞങ്ങളുടെ സഹപാഠികളിൽ ഒരുവനും ആത്മീയപ്രകാരം ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും പ്രീതിക്കും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളവനായ ദിപ്യശ്രീ. കേന്ദ്രത്തേരി അടുത്തേലിൽ യോഗസേവ ശാസ്ത്രൻ ഈ മാസം ൧-ാം-നും തികളാഴ്ച രാത്രി സ്വപ്നത്തിൽ വെച്ചു തന്റെ ൧൮-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ജ്വരരോഗം ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞു കർത്താവിൽ നിന്നു പ്രവീളിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ങ്ങളെകൊണ്ടു വാർത്ത അറിഞ്ഞതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ മൗതാപിതാകൾക്കും വാത്സല്യ സഹോദര സഹോദരികൾക്കും മറ്റും നേരിട്ടിരിക്കുന്ന അപാരമായ ങ്ങളിൽ ഞങ്ങളും പങ്കു കൊള്ളുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി സർവ്വശക്തനെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സത്യസന്ദയുടെ മകളായ വിശ്വാസികളേവരും ഈ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമാറാകണം.

എന്ന സഹപാഠികളായ ബെല്ലോജൊമാർ.

മദ്രാസ് നഗരമായി ഓരംശപരലേശവിചാരമില്ലാത്തവരായി ഓരോരോ ദുഃഖിയെ
 ഞങ്ങളിൽ സദാ തല്പരനായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെടാ
 തെ സകല ചരാചരങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടികൾക്കുമായ ദൈവത്തെ സദാ ഭജിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രഭുതം ഏവക്കും ഗ്ലോറിയമാണ്. ഓരം മഹാന
 ഭാവനിൽ അനവരതം വിളങ്ങിയിരുന്ന ഓരംശപരഭക്തി സത്യനിഷ്ഠ മനസ്സിന്റെ
 നിഷ്ഠുരത വിനയം സ്വൈരയാവജ്ജനം സ്തിരൊത്താഹം മുതലായ വിവിധഗുണ
 ഞങ്ങളോടു കൂടിയിരുന്നു. ജദ്ദേഹം ഒന്നിലധികം ജടവകുളെ ഒരസമയത്തു ഭരി
 ക്കുവാനും ചുമതലകൾ ഏൽക്കുവാനും ഇദ്ദേഹത്തിന്നു യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടാ
 യിരുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ സമീരതാമസകാരനായിരുന്നു. വിശുദ്ധവൈദിക
 സ പഠയുന്നപ്രകാരം എല്ലാമനുഷ്യരും എന്നെപോലെതന്നെ ഇരിക്കുവാൻ ഇനിക്കു
 മനസ്സുണ്ടു, ഏകിലും അവർക്കു അടക്കുവാൻ കഴികയില്ലാത്ത അവർ വിവാഹംചെ
 യ്യട്ടെ. അഴലുന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം
 ഒന്നുകൊണ്ടും തന്റെ പ്രതത്തിന്നു ഭംഗംവരുത്തിയില്ലാത്ത ഒരു മഹാ ഭാഗ്യവാനാ
 ണെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. തന്നിൽ എപ്പഴും പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആത്മപ്രതിപത്തിയാൽ
 ഇദ്ദേഹം ഒരുരോഗിയായിത്തീർന്നു എന്ന പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ജദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരം
 ഭീനം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു തികളാഴ്ന്ന രാത്രി അസാധാരണ തേജസ്സോടു കൂടി ശോ
 ഭിച്ചിരുന്ന ആ സൗന്ദര്യ പുഷ്പം നമ്മിൽനിന്നു എടുത്തുകൊള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
 ശവസംസ്കാരം തികളാഴ്ന്ന പകൽ ഭംഗിയായവിധത്തിൽ എടുത്തു വൈദികന്മാ
 രൊടുകൂടി നടത്തുകയും ശവം അന്നുതന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വി
 ശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇദ്ദേഹത്തിന്നുമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

എന്നു. ടി. വി. ടി.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ സ്മാരക
 സുവിശേഷ സംഘം.

ടി. സംഘവകുടുംബ കുടുംബത്തിൽ കോലത്തുകുളത്തിൽ പുത്ത
 സുവകീൽ മുതലായി പല മാന്യന്മാരും സഹായധനം എന്ന
 ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി മലങ്കര ഇടവകപത്രിക ദമോനയം മറ്റും അ
 റിയിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ ഇപ്പോൾ ഒരു മാന്യസ്റ്റേഫിരൻ ഹൊ
 രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം നന്ദിപൂർവ്വം
 അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കുഞ്ഞാടുകളുടെ വേഷധാരികളായ ബുദ്ധി
 യുള്ള പല ചെന്നായ്ക്കളും പുറപ്പെട്ട വിശുദ്ധ സഭയുടെ കുഞ്ഞു
 കുളെ ആഹാരമാക്കി തീക്കുന്നതായ ഈ അവസരത്തിൽ വിശ്വല
 മാനസ്സന്മാരുടെ ഏതാദിശ്ശങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ ഏറ്റവും സൂ
 ത്രഹർമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നവരായി
 ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞായ്ക്കുശുദ്ധി
 കളായ മാറ്റു മഹാമാരും യഥാശക്തി ഇതിനു വേണ്ട സഹായം
 ചെയ്യുന്നതായാൽ മാറ്റു ക്രിസ്തീയ ശാഖകളിൽ നടത്തപ്പെട്ട
 നതുപോലെയെന്നല്ലാ അതിൽ ഉപരിയായും വിശുദ്ധ സഭയി
 ൽ സുവിശേഷവേല നടത്തുന്നതിന്നും, തൻമൂലം വിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു
 പലതരത്തിൽ ഉയർച്ചയും, അതിലെ അംഗങ്ങൾക്കു സന്തോഷ സ

മഠാനങ്ങളും ഉണ്ടാവാൻ വേണ്ടസൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടെ
 ന്നുള്ളതിനെയും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ദ്രുശമായ കാര്യങ്ങളി
 ൽ പ്രത്യേകം നാനാപ്രകാരേണയും സഹായിക്കേണ്ടതു തങ്ങളുടെ
 കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു എന്നറിയാവുന്നവരും, അതിനു ശക്തിയുള്ള
 വരുമായ പലരും വിശുദ്ധ സഭയിലുണ്ടെങ്കിലും, അപ്രകാരം പ്ര
 വൃത്തിച്ചു കാണാത്തതു മികവാറും, അന്യനാടുകളിലും, സമുദായ
 ങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു പരിചയം ഈ വക
 സംഗതികളിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത
 തുകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്ന വിചാരിപ്പാൻ തരമുള്ളു. അതിനാൽ
 ഉറപ്പുപൂർവ്വം ചിരലും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതും, മോഷ്ടാക്കൾ കവ
 ന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതുമായ ഈ ധനം നശിക്കുമ്പോൾ, ചിരലും
 പൂർവ്വം നശിപ്പിക്കാത്തതും കള്ളന്മാരാൽ മോഷ്ടികപ്പെടാവരല്ലാ
 ണത്തുമായ നിഷേധം സ്വസ്തരാജ്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകേണ്ടതി
 നായിട്ടു യത്നീപ്പിൻ, എന്നും ഈ ക്ഷയമുള്ളതായ ഭൂമി നശിച്ചു
 തിന്നും ശേഷം അവരുടെ നിത്യഭവനങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ മേൽതു
 കൊള്ളേണ്ടതിന്നായി ഈ അന്യായധനംകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേ
 ഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നും ഉള്ള ദിവ്യോപദേശ
 പ്രകാരം ഇതിനെ ദൃഷ്ടാന്തരൂപേണ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ചുരു
 ക്കുപേരെങ്കിലും മുന്നിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യം
 ആവിരേണ അനുഭവസിദ്ധമാകാമെന്നതാണു.

എന്നു പുനരസരമ്പാൻ.

തിരുവനന്തപുരം വിദ്യാർത്ഥിസത്രം.

മിഷ്യനറിമാർ ഈ നാട്ടിൽ ആദ്യം വന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏല്പിട്ടു
 ത്തിയപ്പോൾ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ ശേഖരി
 ച്ചു കൈക്കൂലിയും സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തായിരുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. പീസി
 നാകളെ, പഠിപ്പാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾകാകളെ, അന്ന പന്ത്രാദികൾകാകളെ യാതൊ
 ര പ്രതിഫലവും കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകളായിരുന്നാൽ വിവാഹപ്രായ
 ത്തിൽ സ്ത്രീധനത്തിൽ ഒരംശംകൂടെ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ ഏ
 പ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടും ധാരാളം കുട്ടികളെ കിട്ടുവാനുണ്ടായിരുന്ന പ്രയാസം ലഘുവ
 ല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാലം എത്രമാത്രം ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പീസു,
 പുസ്തകങ്ങൾ, ഭക്ഷണം മുതലായവകൾക്കു ശക്തിയിൽ അധികമായും ചിലപ്പോ
 ൽ കഞ്ഞികളും പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പ
 റിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം നാളോടെ വ്യപിച്ചിരിക്കുന്നു. സുറിയാനി സമുദായ
 ങ്കളും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. ബി. എ. മുതലായ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാ
 സമ്പാദനത്തിനുള്ള പാഠശാലകൾ മദ്രാസ, തിരുവനന്തപുരം ഈ രണ്ടു സ്ഥല
 ങ്ങളിൽമാത്രമേ നമുക്കു സ്വാധീനങ്ങളായി ഇരിക്കുന്നുള്ളൂ. നാടും വീടും മാതാപി
 താക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും വിട്ടു ഈ ദൂരദേശങ്ങളിൽ പോയി താമസിച്ചല്ലാതെ
 ഉയർന്നതരം പരീക്ഷകൾക്കുള്ള പഠിപ്പു സമ്പാദിക്കാൻ തരമില്ല. മാതാപിതാക്കളു
 ളെയും രക്ഷകന്മാരുടെയും മേലന്വേഷണവും ഭരണവും ചെയ്യത്താൻ സൗക
 ര്യമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി താമസിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അ
 ത്രാധികം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ജട വരുന്നതുകൊണ്ടു ഇവർ പലവക പ

രീക്ഷകളിലും ബാലചാപവൃത്തങ്ങളിലും അകപ്പെട്ടവൻ വളരെ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഒരുവന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ ബാല്യത്തിലെ അഭ്യാസത്തിനും പരിചയത്തിനും അനുരൂപിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. അതിനാൽ പള്ളികൂടങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിനോടു കൂടെ കുട്ടികളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു എന്നു പ്രായേണ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ തത്വം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മിഷ്യനറിമാർ അവരുടെ വിദ്യാലയങ്ങളോടുകൂടി വിദ്യാർത്ഥിസത്രം കൂടെ ഏല്പിക്കുന്നതു സഹജമാകുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം നിവസിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണെന്നുമാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലാവർക്കു ഐശ്വര്യ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വലിയ കോളേജും വകീല്പണിക്കും ബി. എൽ പരീക്ഷയ്ക്കും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ലാങ്കോളേജും ഒട്ടവളരെ ഹൈസ്കൂളുകളും പലതരം കൌശല വിദ്യാശാലകളും ഉള്ള ഒരു സ്ഥലവും ആകുന്നു. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു ഈ പട്ടണത്തിൽ പോയി താമസിക്കുന്ന സുറിയാനി കുട്ടികൾ വളരെയുണ്ടു. ഇവരെ കൂടാതെ രാജ്യഭരണ സംബന്ധങ്ങളായ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെയും ആസമാനം തിരുവനന്തപുരമാകകൊണ്ടു ആ വക ആവശ്യങ്ങൾ പ്രമാണിച്ചു ഈ തലസ്ഥാന പട്ടണത്തിൽ പോയി താമസിക്കേണ്ടി വരുന്നവരുടെ സംഖ്യയും ഒട്ടും ലഘുവല്ല. ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു സുറിയാനിപ്പള്ളി ഇല്ലാത്തതിൽവെച്ചുണ്ടായിരുന്ന കുറവു നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിയുടെ അക്ഷീണ പരിശ്രമംകൊണ്ടു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിച്ചു ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രംകൂടെ തിരുവനന്തപുരത്തു ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പോയ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലേക്കു അംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കപ്പെട്ട മാന്യന്മാരായ സുറിയാനികാർ കൂടിയ ഒരു പ്രത്യേക യോഗത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥിസത്രം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ധാരാളം പ്രതിപാദികയും ഇതിലേക്കു വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഹൈകോട്ടവകീൽ മിസ്റ്റർ ഇ. ജെ. ജോൺ ബി. എ. ബി. എൽ അവർകളേയും ഗവണ്മെണ്ടു ഹൈസ്കൂൾ സാഹായാദ്ധ്യാപകൻ മിസ്റ്റർ ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ. എൽ. ടി. അവർകളേയും പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുതന്നുസരിച്ചു ഈ മഹാത്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാപനം ഞങ്ങൾക്കും കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തെ പള്ളി പണിയുടെ അവസാനത്തോടുകൂടെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രംകൂടെ ആരംഭിക്കണമെന്നു നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനി മുൻപതന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പള്ളി പണിയുടെ അവസാനത്തിൽ അതുമൂലമുണ്ടായിരുന്ന കടങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വന്ന കാലതാമസവും കൃത്യാന്തരബാഹുല്യവും നിമിത്തം വിദ്യാർത്ഥിസത്രം ഉടനെ ആരംഭിയ്ക്കാൻ ഇടയായില്ലെന്നു ഉള്ളു. ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസം സ്വന്തമാക്കുന്ന യുവാക്കൾ പിൻകാലത്തു സഭയുടെ തുണകളായിരിക്കുമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള ആശം. അവരെ ശരിയായ വിധത്തിൽ പരിചയിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ കടശ്ശി അവരെക്കൊണ്ടു സഭയ്ക്കു യാതൊരു ഗുണവുമില്ലെന്നല്ല ഒരുവേള ഉപദ്രവംകൂടെ നേരിടേകാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ശരിയായ രീതിയിൽ പരിശീലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻതക്ക ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള വിചാരം തിരുമനസ്സിലെ ഹൃദയത്തിൽ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടെ ഉജ്ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കു മുൻപതന്നെ അറിവുണ്ടു. ഭാരമേറിയ ചുമതലകളെ ഏടുത്തു തലയിൽ കയറ്റിയാൽ നിറവേറ്റുവാൻ പ്രാധാധികൃത്താൽ തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രയാസം നേരിടേകാമെന്നുള്ള സംശയംകൊണ്ടു എന്തുവേണ്ടു എന്നാലോചിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് വിദ്യാർത്ഥിസത്രത്തെക്കുറിച്ച് മിസ്റ്റർ ജോൺ മിസ്റ്റർ ചെറിയാൻ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള വിജ്ഞാപനം കിട്ടിയു. വിശ്വസ്ത, കാർഷേണി, ബഹുജനസമ്മതം ആദിയായ ഗുണവുണ്ണന്മാരായ ഈ രണ്ടു മാന്യന്മാർ ഈ ചുമതല ഭരമേല്ക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായ വിചാരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ “തിരുമനസ്സിലെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സന്തോ

ഷം ശക്തപ്പെട്ടതിൽ തേൻമഴ പെയ്തുതുപോലെ"യായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവരുടെ ഉദ്യമം സാധ്യമാകി തീർന്നതിനു സമുദായാംഗങ്ങൾ യഥാശക്തി സഹായികളെന്നു തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ള ആഗ്രഹം ഒരു കല്പനമൂലം ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിസത്രം എന്ന പരയുപേയം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താമസത്തിനുള്ള ഒരു സ്ഥലമെന്നാണ് അർത്ഥം. എങ്കിലും പല കാര്യങ്ങൾക്കായും തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നു താമസിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സുറിയാനികൾക്കു താമസിപ്പാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും ഹോട്ടലുകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുൾപ്പെടെ സുറിയാനികൾക്കും ഹോട്ടലുകളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നു ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഹോട്ടലുകളിൽ നിറവേറ്റുന്നതിനു സമുദായം യഥാശക്തി സഹായം ചെയ്യുമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടെ വിജ്ഞാപനത്തിന്റെ പകുപ്പു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം സുറിയാൻ വിദ്യാർത്ഥിസത്രം.

തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ തിരുവനന്തപുരം മലയാള സുറിയാനി സമുദായ ചരിത്രത്തോടു പല പ്രകാരങ്ങളിൽ ബന്ധമുള്ളതാണല്ലോ. തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു മുഖാംശത്തിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വവും സമുദായനേതാക്കൾക്കു ബാഹ്യമായും അന്തരികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ഭക്ഷണങ്ങളുടെ പരിഹാരപ്രകാരവും യോജിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജ കുടുംബത്തിന്റെ വാസസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന തിരുവനന്തപുരം, സുറിയാനിസമുദായത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മേലും ഗണനീയമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. കാലഗതിയെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേക വാസനയുള്ള മമ്മക്കനായ നമ്മുടെ വന്ദ്യ പിതാവായ ദീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ജാഗ്രത ചെയ്തു മനോഹരമായ ഒരു പള്ളികെട്ടിടം പണി ചെയ്യിച്ച ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതിനു ഏർപ്പാടു ചെയ്യിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും, സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിചരിത്രത്തോടു തിരുവനന്തപുരം ഏത്ര ഗാഢസമേച്ഛനും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഇടയുള്ളതാണെന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാം.

ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ആഗ്രഹവും ആവശ്യവും അന്യ സമുദായങ്ങളിലെന്നതുപോലെ സുറിയാനിസമുദായത്തിലും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. കോട്ടയം മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു സിമ്മനാരി, തിരുവല്ലാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സിമ്മനാരി, കുന്നങ്കുളം മാർ ജോസഫ് സ്കോൾ ഇതുകളും, വളരെ നല്ല സമിതിയിൽ നടന്നുപോരുന്ന പല മിഡിൽസ്കൂൾ വിദ്യാലയങ്ങളും, ഈ ആഗ്രഹത്തിന്റെയും ആവശ്യത്തിന്റെയും ഫലങ്ങളാണ്. മരിക്കുവേണ്ട പരീക്ഷ ചെയ്തു വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉയർന്ന പഠിത്തങ്ങൾക്കായി മദ്രാസിനു പോവുക പതിവായിരുന്നെങ്കിലും, മേലാൽ സുറിയാനി യുവാക്കന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രധാനമായി തിരുവനന്തപുരത്തു നടക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ഇപ്പോൾ തന്നെ പല ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു. ബി. എ. ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ഐ.ടി.ടി. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മികവും തിരുവനന്തപുരം കാളേജിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഏർപ്പാടു നടന്നുവരുന്നു. ബി. എൽ. കാളേജ് ഒന്നിന്നൊന്നു ശ്രേയസ്സിനെ പ്രാപിക്കുകയാണ്. നാനാപ്രകാരങ്ങളിലുള്ള സാംസ്കരികാഭ്യാസങ്ങൾക്കു ദിവസേന എന്നതുപോലെ ഇവിടെ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം തന്നെ മലയാള രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമെന്ന മട്ടിൽ വലിപ്പത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനുപമവും പണച്ചിലവും അധികം ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ആയ മദ്രാസിനെക്കാൾ സുറിയാനികൾക്കു തിരുവനന്തപുരമാണു് യോജിക്കാൻ ഇടയുള്ളതു. ഒരൊ

കാഴ്ചവശാൽ ഇവിടെ പലപ്പോഴും എഴുന്നള്ളിയിരിക്കാൻ ഇടയുള്ള വന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരുടെ മേൽനോട്ടവും സംസർഗ്ഗവും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഒരു പ്രത്യേക പ്രൊത്സാഹകമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യഭരണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹജ്ജു രാപ്പീസു, ഹൈക്കോടതി, എക്സൈസ് ആപ്പീസു, ചീഫ്ജസ്റ്റീയറാപ്പീസു മുതലായ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തിരുവനന്തപുരത്തു പലപ്പോഴും പോകുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെടാൻ ഇടയുള്ള സുറിയാനികാക്കു, തങ്ങളുടെ മക്കളോ ചാച്ചുക്കാരോ ഇഷ്ടന്മാരോ ആയ വിദ്യാർത്ഥികളെ കാണുന്നതിനും അവരുടെ സുഖവർത്തമാനം അറിയുന്നതിനും അവർക്കാടു കൂടെ ആവശ്യപ്പെടാൻ ഏതാനും ദിവസം താമസിക്കുന്നതിനും തരപ്പെടുക എന്നുവെച്ചാൽ, അങ്ങനെയൊരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യമായിരിക്കത്താവുന്നതുമാണല്ലോ. അതു ക്രിസ്തീയവകുപ്പുകളിൽപെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സൗകര്യംപോലെ ഈ സത്രത്തിൽ താമസം അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇവിടെ ഒരു സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥിസത്രം ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത മുൻപെതന്നെ പലക്കു. പ്രത്യേകം വലിയ തിരുമനസ്സിലേക്കും തോന്നിയിട്ടുള്ളതാണ്. പള്ളിപണിയുടെ ഭാരം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് ഈ വിഷയം ഇതുവരെയും മുൻപോട്ടു വരാഞ്ഞതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞ പ്രജാസഭ സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ വന്നിരുന്ന പല സുറിയാനികാരുടേയും ആഗ്രഹവും ഉത്തരവു നിമിത്തം ഇവിടെ പള്ളിമുറിയിൽ കൂടി ഒരു യോഗത്തിൽ ഈ വിദ്യാർത്ഥിസത്രസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച പരിശ്രമം താമസിക്കാതെ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അതിലേക്കു ഞങ്ങൾ രണ്ടാളും പ്രത്യേകം താല്പര്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും നിശ്ചയം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പെൻഷൻ ഇഞ്ചിനീയർ കുരുവിള അവർക്കു, സി. ജെ. കുർച്ചൻ അവർക്കു, കോന്നാട്ടു ഇടൻപിള്ള അവർക്കു, തേരകത്തു മുതലാളി അവർക്കു മുതലായ ധനവാന്മാരായ പല സമുദായാഭിമാനികൾ യോജിച്ചു ഏക കണ്ണുമായി ചെയ്തു തീരുമാനം, ഒരു ശുഭപരിണാമത്തെ അടയുന്നതിനു സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ തസ്കാലധനമയ്യു വലിയ പ്രയാസമൊന്നുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ സമിതി, സുറിയാനിസമുദായത്തെക്കുറിച്ചു ഇവിടെയുള്ള മതിപ്പു, ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിന്റെ സ്വഭാവം, എന്നിതുകളും മറ്റും ആലോചിച്ചു, ഒരു രണ്ടുനില മാളിക ഏകദേശം ഇരുപതിനായിരം രൂപ ചിലവുചെയ്തു പണി തീരേണ്ടതാണെന്നാണു ഒരു കണക്കു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥിസത്രമായ ഇതിനു ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു ലഭിക്കാൻ ഇടയുള്ള കെട്ടിടഗ്രാൻറും, സമുദായസ്വത്തിൽനിന്നു വരാൻ ഇടയുള്ള ധനസഹായവും, കപ്പിച്ചാൽ, ഖാക്കി വരവുന്ന രൂപ പതിനായിരം പള്ളികളിൽനിന്നും, സമുദായാഭിമാനികളിൽനിന്നും, സുറിയാനിസമുദായത്തിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളായ അനുയായികൾ നിന്നും പിരിഞ്ഞു ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

സുറിയാനിസഭയുടെ അന്ത്യസ്ഥിതി യോജിക്കുന്നതും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കു ഒരു അലങ്കാരവും ആയ വിധത്തിൽ ഒരു സുറിയാനിപ്പള്ളി കുറുതീർന്നുകാണാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നാൾ, ഈ വിദ്യാർത്ഥിസത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചും, ആശാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും ആണ്. വാർഷികവും കൃത്യാന്തരബാഹുല്യവും നിമിത്തം മുന്നിറങ്ങിപ്പറപ്പെടുന്നതിനു വന്ദ്യ പിതാവായ നമ്മുടെ വലിയ തിരുമനസ്സിലേക്കു സൗകര്യം ഇല്ലാതിരിക്കുമെങ്കിലും, ആ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനാബലം ഈ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റാൻ തക്കവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിക്കണമെന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം കുരുവിളിട്ടുള്ളതാണ്. മേൽ നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും ധനസഹായവും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇ. ജെ. ജോൺ ബി. എ. ബി. മുൻ.
ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ. എൽ. ടി.

പ്രാർത്ഥന. (തുടർച്ച)

“ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരും ഭാരം ചുമത്തപ്പെടുന്നവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം നൽകും” മത്താ. ൧൧: ൨൮. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിഎന്തു? അതു ദൈവകോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുകയും, അനുതാപികളെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനാൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സകല നൽവരങ്ങളും ലഭിക്കപ്പെടുന്നു; അതു ശത്രുക്കളുടെ വലുതായ ശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു; അതു പാപാഭ്യങ്കാരത്താൽ മൂടിയിരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾക്കു പ്രകാശം നൽകുന്നു. അതു ശക്തിഹീനന്മാരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, പാപികൾക്കു പാപമോചനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരിൽ വലുതായ ഒരു മാറ്റം പ്രാർത്ഥനയാൽ ഉണ്ടാകുന്നു. ആത്മാവിന്റെ വെളിവിനായി ആർ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അവൻ നിശ്ചയമായും അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു മാറപ്പെടും. ശലോമോൻ പ്രാർത്ഥനയാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആത്മാവു ലഭിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രാർത്ഥനയിൽ പരിചയിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ മരണത്തിൽ യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ ഈ ലോകത്തെ വിട്ടു സ്വസ്ഥത്തിൽ വിശ്രമിക്കാനോടുകൂടി വസിക്കുന്നു. അവൻ പാപം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭയപ്പെടുന്നു. അവൻ ലോകമോഹങ്ങളെ സകലവും ത്യജിച്ചു സ്വസ്ഥീയ വാസത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും, ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസപ്രദങ്ങളായ വാക്കുകളെ കേൾക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ഇപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ പേരുകൾ ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെടുമോ എന്നോ തന്റെ സ്വസ്ഥീയ നൽവരങ്ങളാൽ അവസാനഭാഗ്യാം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമോ എന്നും എന്തിനു സംശയിക്കുന്നു? “നിങ്ങൾ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചേണ്ടേ; എന്നാൽ സകലത്തിലും പ്രാർത്ഥനയാലും അപേക്ഷയാലും സ്നേഹത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ യാചനകളെ ദൈവത്തെ അറിയിക്കുക” ഫിലിപ്പി. ൪: ൩. അതിരില്ലാത്ത സംശയങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഇളകപ്പെടുന്നതിനു ഒരികലും അവദിക്കരുതു; സകലവിധ സംശയങ്ങളേയും നിഷ്പലമായ വിചാരങ്ങളേയും നിങ്ങളിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കുക. അവയെല്ലാം വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു മോക്ഷസംബന്ധമായ വേലയിൽ മടിയേയും ഉത്സാഹക്കുറവിയേയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രം ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. മുട്ടിപ്പോകുകയുള്ള പ്രാർത്ഥന ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവാ കരുണയുള്ളവനോ തന്നോടു ചാടിക്കുന്നവനെ കൈയൊളക്കുന്നവനോ ആകുന്നു. തായ്മയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാൽ സകലവും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നിരിക്കെ, നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതായാൽ എങ്ങനെ കുറ്റമില്ലാത്ത

വരായി എണ്ണപ്പെട്ടു. നാം നാശത്തിലേക്കു വീഴുന്നതു നമ്മുടെ സ്വന്തം തെറ്റിനാൽ മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ തോൽവിയെല്ലാം നമ്മുടെ സ്വന്തം തെറ്റിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതത്രെ. “പ്രാർത്ഥനയാൽ സകല പിശാചുകളും നമ്മിൽനിന്നു ഭൂരെപ്പോകുന്നു”

പ്രാർത്ഥന സ്വസ്തിയരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ നല്ല പരിചയമുള്ളതു, തന്റെ ഭരികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരു നന്ദിയുള്ള ഭൂതൻ ആകുന്നു. ഈ ഭൂതൻ തന്റെ കരുണനിറഞ്ഞ അപേക്ഷയാൽ, കണ്ണൂരിന്റെ താഴ്വരയിൽ കിടന്നു വലയുന്ന പാപികളായ നമ്മുടെ മുമ്പെ രാജാവിനോടു അറിയിച്ചു നമുക്കു ആശ്വാസത്തെ നൽകുന്നതിൽ എരിവോടുകൂടി വേലചെയ്യുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ യാചനകൾക്കു ദയവുനിറഞ്ഞ ചെവികളെ ഉയർത്തുന്നു; നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങൾ ദീപ്തജ്വലയാകുന്നതിനു താൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ലാ; അവൻ അവയ്ക്കു ഷണത്തിൽ മോചനം ഉണ്ടാക്കുന്നു. “അവൻ നിന്റെ നിലവിളിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിന്നോടു മഹാ കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ നിലവിളിയുടെ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിന്നോടു ഉത്തരം പറകയും ചെയ്യും” ഏശാ. ൩൦: ൧൯ “ഞാൻ ഇസ്രായേലിനു വന്നപ്പോൾ ഇരുട്ടായ ഭൂമിയും ആയുരുന്നവോ? പിന്നെ എന്റെ ജനം ഞങ്ങൾ കർത്തവ്യമുള്ളവരെന്നും, ഇനി ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ലെന്നു പറയുന്നതെന്തു?” യെ. ൨: ൩൧. നാം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവം ഫലം തരാത്ത മന്ത്രഭൂമിയും, അകാലഫലത്തെ തരുന്ന ഒരു വിളഭൂമിയും അല്ല. മുൻപറഞ്ഞ വാക്യംകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ അപേക്ഷകളിൽ എത്രത്തോളം ശ്രദ്ധയുണ്ടെന്നും, തന്റെ വാസസ്ഥലം എത്ര വലുതായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, താൻ കേൾക്കയില്ലെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നാം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മടികാണിക്കുന്നതിൽ തനിക്കുള്ള വ്യസനം എത്ര അധികമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും വെളിവാകുന്നുണ്ടു.

ലൌകിക രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രജകളുടെ സങ്കടങ്ങളെ അപൂർവ്വസമയങ്ങളിൽ മാത്രമേ കേൾക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ സങ്കടത്തെ കേൾക്കുന്നതിനു എല്ലാ ശ്ലോഷം സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. “ദൈവം പ്രാർത്ഥനകളെ കേൾക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനും, മുമ്പുള്ള അപേക്ഷകൾക്കുത്തരം പറയുന്നതിനു ഒരിക്കലും ഉദാസീനത കാണിക്കാത്തവനും ആകുന്നു എന്ന ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. നാം പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ലഭിക്കുന്നു. “അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ കേൾക്കും.” ഏശാ. ൩൫: ൨൨.

യാചിക്കുന്നവർക്കു താൻ സമീപസ്ഥനും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ താൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനും ആകുന്നു. “സത്യത്തിൽ എന്നെ

വിളിക്കുന്നവർക്കു ഞാൻ സമീപസ്ഥനാകുന്നു ; എന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ ഇഷ്ടത്തെ ഞാൻ ചെയ്യും അവരുടെ പ്രത്ഥനകളെ കേട്ടു അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.” മോശ ദാഹ്യവന്നായിരീന്തു, ദൈവത്തോടു ഏറ്റവും അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന്നു സ്വന്തം പ്രാർത്ഥിച്ചതിനാലത്രെ. “നാം അപേക്ഷിക്കുമ്പോളൊക്കയും നമ്മുടെ ധർമ്മം നമുക്കു സമീപസ്ഥനായിരിക്കുന്നുവോലെ, ദൈവത്താൽക്കു ഇത്ര അടുത്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വലിയ ജാതിയുണ്ടു.” ആവ. ൨ : ൧ നാം നിസ്സംശയമായി ദരിദ്രന്മാരാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രത്ഥനകൾ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ക്ഷണത്തിൽ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവ ധനവാൻ തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു കണകിലധികം കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഔദാര്യപരനാ ആകുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ യാതൊന്നിലും കവിമില്ലാത്ത ഒരാളോടാകകൊണ്ടു, നമുക്കു നിസ്സാരമായവയെ ആവശ്യപ്പെടാതെ വിലയേറിയതും മറ്റുമായിട്ടുള്ളവയും ആയ നൽവരങ്ങൾക്കായി യാചിക്കാം.

(തുടരും) കെ.സി. വർക്കി.

നോമ്പുദിവസങ്ങളിൽ നമുക്കു ഏറ്റവും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ അടങ്ങിയതായി ആത്മീയ വളച്ചുവെ പൂരിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു പ്രസംഗം.

വിശുദ്ധ ലൂക്കോസ ഏഴുതീയസുവിശേഷം ൨൦ം അദ്ധ്യായം ൪൦൦ം വാക്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം. പൈതൽ വളർന്നു ആത്മാവിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മിശിഹായുടെ ശരീരാകൃതി ദിവസേന വളർന്നു വന്ന പ്രകാരം തന്നെ നിത്യവും താൻ ആത്മാവിലും വളർന്നുവന്നു എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. താൻ ആത്മാവിലും ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവകൃപയിലും സത്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അനുസരണത്തിലും എന്നുപോലോ സകല സൽസ്വഭാവഗുണങ്ങളിലും നിത്യവും വളരുകയും തന്റെ പിൻഗാമികളും തന്നെപോലെ വളരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആത്മവളച്ചു എന്നുവെച്ചാൽ അഗോചരമായി ശരീരമെങ്ങും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്നു വളച്ചുയ്ക്കു പ്രതിബന്ധമാകുന്ന യാതൊരു പാപകല്പവും നേരിടാതെ വിശുദ്ധിയിൻ ജീവിതത്തിൽ നിത്യവും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥയത്രെ. ഇതു ഒരു മനുഷ്യന്റെ വളച്ചുയോടു ഉപമിക്കാം. ഒരു മനുഷ്യന്റെ വളച്ചു മൂന്നു പ്രകാരമാണ്. ൧. ബാല്യം, ൨. യൌവ്വനം, ൩. വാർദ്ധക്യം. ൪൨ വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലൻ വളച്ചുയുടെ ബലം വർദ്ധിച്ചു കെണ്ടിരിക്കുന്നു. ൪൦ വയസ്സുചെന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ ബലം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നു, ജപ്രകാരം വളരുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൊ ജീവികൾക്കും യൌവ്വനമായ ഗുണം ഒന്നുണ്ടു. ഇതിൽ മനുഷ്യന്റെ വളച്ചു യൌവ്വനത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ വളരായതയും കുറയാതെയും ജരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആത്മവളച്ചുയ്ക്കു ജപ്രകാരം യൌവ്വനമെന്നോ, ബാല്യമെന്നോ, വാർദ്ധക്യമെന്നോ ഉള്ള സ്ഥിതിവിശിഷ്ടതയൊന്നും ഇല്ല. ദിവസത്തോടും നമ്മുടെ ജീവത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നാൽ ആത്മാവു എന്നും വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. ആത്മവളച്ചുയ്ക്കു വാർദ്ധക്യം എന്നൊരു തടസ്സവുമില്ല. ഈ വളച്ചുയ്ക്കു പ്രത്യേകം മൂന്നു കാഴ്ചകൾ ആവശ്യമാണ്, ൧ പ്രാർത്ഥന, ൨ ഉപവാസം, ൩ വേദപഠനം, അതിനെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക. ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ കാര്യം, വെള്ളം, ഭക്ഷണം ഇവ എത്രയും ആവശ്യമാകുന്നു. നാം വായു ശ്വസിക്കുകയും

അതു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു ചീത്ത വായുക്കളെ പുറത്തേക്കു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകാരംതന്നെ പ്രാർത്ഥനയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ തട്ടി അകത്തുള്ള ദുഷ്ടികാരങ്ങളെ ഒകയും പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു. മറ്റുള്ള ഭക്ഷണങ്ങൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്നു വളർച്ചയുണ്ടാക്കുന്നപ്രകാരംതന്നെ വേദവായനയും ധ്യാനവും നമ്മുടെ ആത്മാവിന്നും വളർച്ചയുണ്ടാക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ പാപം ചെയ്യുന്നതു അല്പ രസമായിരിക്കും. ആശ്ചി നമ്മെ മുഴുവനും നമ്മുടെ ആത്മാവിനേയും ക്രൂരക ആകുലിക്കുന്നതായിരിക്കും. നമ്മെതന്നെ ഭരിക്കാതെ അതിന്റെ ജ്ഞാതത്തിന്നു നാം പശംവദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു പെരുവെള്ളംപോലെ പൊങ്ങുകയും തട്ടത്തുനിൽക്കുന്നതിന്നു പ്രയാസമായി വരികയും ചെയ്യും. ആദ്യമെ പാപം ഒരു മധുരപദാർത്ഥംപോലെ ആശി ആയിരിക്കും, ഇതു മോഹങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുകയും പല അബദ്ധങ്ങളിലും നമ്മെ അകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇതിനെ തടയുന്നതിന്നു ജ്ഞാത ആത്മവളർച്ചയിൽ ആണെന്നു നാം ഇരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ആദ്യാവസ്ഥയും തത്ത്വലാവസ്ഥയും നാം ശരി കൂട്ടുന്നു എങ്കിൽ ആ വളർച്ചയിൽ നാം രീരെ ബലഹീനനാകുമല്ലോ. എണ്ണ കൂടാതെ കരിന്തിരിയായി കത്തുന്ന വിളകിന്നൊ വേരു കെട്ടു വളർച്ച കൂടാതെ നില്ക്കുന്ന പൂങ്കുത്തിന്നൊ നാം ശരിയിട്ടു നില്ക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ ആവശ്യമുള്ള എണ്ണയും തിരിയും സമ്പാദിച്ചു നമ്മുടെ വിളകിന്നെ നാം ശോഭിപ്പിക്കണം. നല്ലവനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവൻ തീരെ നല്ലവനല്ലെന്നും നല്ലവനാകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു അതിൽ മടി ആയിരിക്കുന്നവൻ നല്ലവനാകുവാൻ നിഷേധിച്ചവൻ ആണെന്നും ഒരു (ജ്ഞാനി) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആത്മ വളർച്ചക്കു ചെറുപ്പത്തിലെ ആരംഭികാം ചിലർ ബാല്യത്തിലും യൌവ്വനത്തിലും പ്രയാസമെന്നു കരുതി വാർച്ചയ്ക്കുത്തിലേക്കു നീക്കിവയ്ക്കുന്നു. വാർച്ചയും യാതൊരു വേലയും കൂടാതെയും കുളിരുകൊണ്ടു മടിയായിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമത്രെ. വയസ്സു കൂടുന്തോറും ബലം കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. നരയും, ജഡയും, ജരയും, നേരിടുന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു അരുചി ഉണ്ടാകുന്നു. മനസ്സിന്നും ബുദ്ധിയിന്നും ശരിയായ വികാസം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ആത്മ വളർച്ചയെ നാം വാർച്ചയ്ക്കുത്തിലേക്കു നീക്കിവയ്ക്കരുതു. മനുഷ്യനു കഴിയാത്ത കാര്യം ദൈവത്താൽ കഴിയുന്നു എന്നു കരുതി കേവലം മടിയന്മാരായിരിക്കരുതു. നമുക്കു ചെല്ലാനുള്ള മറകളെ ഒന്നൊഴിതെ ചെയ്യണം. അപ്പോൾ അതതു പാത്രങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള പ്രകാരം കൃപയേയും കരുണയേയും താൻ ചെയ്യും. (൨പത്രം ൩. ൪൮). നമ്മുടെ കർമ്മവും രക്ഷിതാവുമായ യേശു മിശിഹായുടെയും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും അറിവിലും കൃപയിലും വളർപ്പിൽ ഇതിന്നു നമുക്കു കഴിയുന്നതാണ്. ഇതിന്നു പെരുമുസരണങ്ങളോസമാലനങ്ങളോലെ രീതിയുണ്ടായിരിക്കണം. (പീ. ൩, ൪൨). ഞാൻ ഏതു കാര്യത്തിന്നായി യേശുവിനാൽ പിടിപെട്ടുവോ ആയിരുന്നെ പിടിപ്പാൻ ഇടവരുമൊ എന്നുവെച്ചു പിൻതുടരുകയും പിറകിലുള്ളവരെ മറന്നുകൊണ്ടും മുമ്പിലുള്ളവയ്ക്കു എത്തിക്കൊണ്ടും വിജിയുടെ വിരുതിന്നായിട്ടു ലക്ഷ്യത്തിന്നുനേരെ ഓടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരീരംകൊണ്ടു അധിക പ്രയത്നം ചെയ്യുമ്പോൾ ദേഹത്തിൽ അധികം ചൂടു തട്ടുന്നപ്രകാരംതന്നെ ആത്മവളർച്ചയിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു എന്നും മുമ്പോട്ടേയ്ക്കു പോകണമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നു. ആത്മവളർച്ചയിൽ നല്ല ജീവിതമായി ജീവിക്കുന്നതിന്നു വളരെ പ്രയാസം സഹിക്കേണ്ടി വരും. ജഡം ആത്മാവിന്നു കീഴമരുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവും ജഡവും തമ്മിൽ വലിയ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. (ഗലാ: ൫. ൧൭). ജഡം ആത്മാവിന്നു വിരോധമായും ആത്മാവു ജഡത്തിന്നു വിരോധമായും മോഹിക്കുന്നു. ഇവ അന്യോന്യം വിപരീതികൾ ആകുന്നു. എന്നാൽ ജഡത്തിന്റെ ക്രിയകൾ വ്യഭിചാരം, വേശ്വാദോഷം, കാമവികാരം, വിഗ്രഹാരാധന, അശുഭി, ക്ഷുദ്രം മുതലായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവയെ ചെയ്യുന്നവർ ആത്മാവിൽ വളരുന്നില്ലെന്നും ആത്മഫലങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നില്ലെന്നും തീർച്ചയാണല്ലോ. എന്നാൽ നാം മിശിഹായ്ക്കുള്ളവരെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജഡത്തെ അതിന്റെ മോഹങ്ങളോടുകൂടെ നിത്യവും കരിശിക്കണം. അപ്പോൾ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളാകുന്ന സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘാന്തര, ദയ, നന്മ, വിശ്വാസം, പാപവെറുപ്പ്, സഹോ

ഒരസ്സേഹം, പ്രാർത്ഥന എന്നിങ്ങനെ അനേകം സൂത്രങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവു വളരും; ആത്മവും ജഡവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം നമുക്കു കാണാൻ വഹിയാത്തവ ണ്ണം അധികം അഭ്യസനമായി നടക്കുന്നു. ഒരു ചൂണ്ടുകാരൻ തന്റെ ചൂണ്ടയിൽ ഇ ര കോത്തു മത്സ്യത്തെ പിടിക്കുന്ന പ്രകാരംതന്നെ ജഡവും അതിന്റെ പാപമാകു ന്ന ചൂണ്ടിൽ മോഹമാകുന്ന ജഡയെ കോത്തു നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും പിടി ക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ പാപത്താലുണ്ടാകുന്ന ആദായങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഇന്നു തരം പാപം ചെയ്യാൽ ഇന്നിന്ന പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാ ലൊ ജഡത്തിന്നു പാപത്താലുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തേക്കാൾ അതിനാൽ വന്നുകൂട്ടു ന്ന നഷ്ടമത്രെ വലിയതു. ജഡമോഹം അല്പനാളത്തേക്കു, അതിനാൽ ഉണ്ടാകു ന്ന ഭവിഷ്യമൊ നിത്യമരണം. (മത്താ: ൧൬, ൨൬). ഒരു മനുഷ്യൻ ഭൂലോകം മുഴു വന്നും ലാഭം വരുത്തിയാലും തന്റെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ എന്തു പ്രയോജനമുള്ളു, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ തന്റെ ആത്മാവിന്നു ഊടായിട്ടു എന്തു കൊ ട്ടുക്കും. ഹാ സഹോദരന്മാരെ! ആത്മാവിനോടു ശരി വിലയിടുന്നതായിട്ടു ലോക ത്തിൽ യാതൊന്നും ഇല്ല. ആയു കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ആരുടെ ജന്മത്തെ ചെയ്യും; ജഡ ത്തിൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു എന്നിൽ ആത്മാവിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും. ആത്മാവാ ൽ ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നു എന്നിൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും നിങ്ങൾ ആരുടെ ജന്മത്തിന്നു ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നു ജഡത്തിന്റെയൊ ആത്മാ വിന്റെയൊ സാത്താന്റെയൊ നമ്മോടുകൂടെ വസിക്കുന്ന ദൈവമൃതന്റെയൊ. ആത്മാവിൻ പ്രകാരം നടക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾ ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ഒന്നു ളും ചെയ്യരുതു. ആത്മാവിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നിൽ ആത്മാവിൽ നടക്കയും വേണം. നിനക്കു ഒരു സത്യക്രിസ്തു, നീയായി ജീവിക്കുണ മെങ്കിൽ സാത്താനും ദൈവത്തിന്നു മല്ലാ ദൈവത്തിന്നു മാത്രം വേല ചെയ്യു തന്ന മാത്രം സേവിച്ചു വദിക്കാം സാ ത്താനോടു പിറകിൽ പോക എന്നു പറകാ ദൈവഭക്തി സകലത്തിന്നും പ്രയോജ നമുള്ളതാകുന്നു. അതു ഇപ്പോഴത്തെയും ഇനിയത്തെയും ജീവന്നു വാഗ്ദത്തം പ്രാ പിച്ഛിരിക്കുന്നു. (൧തീ ൪, ൮) ശരീരാത്മാവും അല്പം ചിലതിന്നു പ്രയോജനമുള്ള തെ ഉള്ളു. എന്നാൽ ദൈവഭക്തിയെ ഇപ്പോഴത്തെയും ഇനിയത്തെയും ജീവന്നു വാഗ്ദത്തം പ്രാ പിച്ഛിരിക്കുകൊണ്ടു സകലത്തിന്നും പ്രയോജനമുള്ളതാകുന്നു. പാപ ത്തിലുള്ള മോഹവും സന്തോഷവും പിശാചു എപ്പോഴും നമ്മെ കാണിച്ചു തരുന്നു. അതു ഏതുകേരളമായി നമ്മെ വഞ്ചിക്കുന്നു. പാപത്താലുണ്ടാകുന്ന ബഹുമാനം നി ഷ്ടപ്രയോജനമത്രെ. ഇനി പാപത്തിന്നു നാം മരിച്ചു നാം ഇനിമേലാൽ പാപ ത്തെ സേവിപ്പാനിരിപ്പാനായിട്ടു പാപശരീരം നശിച്ചുപോകേണ്ടുന്നതിന്നു നമ്മു ളെ പഴയമനുഷ്യനെ തന്നോടുകൂടെ കരിശിൽ തറയ്ക്കണം. ശേഷം തുടരും.

വടയാടി. ഡി. തൃപ്പൂണിത്തുറ.

സു മനകൾ.

ഒരു ദാനം.—മുവാറ്റുപുഴ മുൻസിപ്പൽ കോട്ടവകീൽ മിസ്റ്റർ പുനന്തസ അവാർകു ലുടെ നൂറു രൂപയുടെ ഒരു സംഭാവനയോടുകൂടി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള മാർ ഗ്രീഗോറി യൊസ് സ് മാരക സുവിശേഷസംഘത്തിലെക്കു ഊയിടെ വേദാന്ത സ്റ്റേഫിതൻ നൂറു രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ഈ സ്റ്റേഫിതൻ തന്റെ വേർ വെളിപ്പെടുത്താൻ മനസ്സിലാത്തവൻ ആകുന്നു. മറ്റുള്ള മഹാത്മാരും ഇവരെ പിൻഗമിയ്ക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

✽ ✽ ✽

ആനപ്രാമ്പാൽ പള്ളി—ഈ പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ വ്യവഹാരത്തിൽ പ്രാരികളായ നവീകരണ കക്ഷികൾക്കു വിരോധമായി പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും ഒഴി ണ്ണതരുന്നതിന്നു ജില്ലാ കോട്ടിൽ ഉണ്ടായ വിധിയിലേക്ക് പ്രാരികൾ ധൈര്യം കാട്ടി അപ്പീൽ ചെയ്തിരുന്നു. ചീഫ് ജസ്റ്റീസു ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഏൽമെന്റിൽ വാദം കേട്ട ശേഷം അപ്പീൽ തള്ളി കിട്ടുകൊടുവിധിയെ സമീരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

“കണ്ടതും കേട്ടതും.”

മാന്യ പത്രാധിപരെ “കണ്ടതും കേട്ടതും” ഇടവകപ്പത്രീകയ്ക്കു എഴുതുന്ന ലേഖകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, ഒരു കൊച്ചു കണ്ടോടിയിട്ടു എന്നെയും ചേർത്തുകൊൾവാൻ അപേക്ഷ. എന്റെ ഓടും ദൂരയ്ക്കുമുള്ള സാരം, ഓട്ടത്തിൽ കണ്ട സംഗതി ആദ്യമെന്തെന്നു ഞാനങ്ങു പറഞ്ഞേക്കാം. വളരെ കേൾവിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ മാജലപ്പേരി ഇടവകയിലെ, അത്യാധികമായ മൗനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ: അച്ചന്മാരെക്കുറിച്ചും, അയ്യേമനികളെക്കുറിച്ചും മാത്രമാണു. സാർ ശ്രദ്ധവെച്ചു കേൾക്കണം എന്നാൽ ഞാൻ കറേപ്പറ്റ അങ്ങോട്ടു പോട്ടിച്ചുതുടങ്ങാം.

ഒരു ദിവസം ഞായറാഴ്ച രാവിലെ ഞാൻ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിനായിട്ടു യാത്രയായപ്പോൾ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വീടിൽ വന്നു. സ്നേഹിതൻ എന്ന പദത്താൽ ഞങ്ങളുടെ ഇടവകക്കാരനും മറുമല്ല. ഉടനെ അയാളും പള്ളിയിലേക്കു യാത്രയായി. ഇറക്കി “നശീകരി”... അയ്യോ സാരെ അപ്പം ഒന്നു പരുങ്ങിപ്പോയി. നവീകരിച്ചതൊ, തന്നിമിത്തം രക്ഷ കിടിയതൊ ആയ സ്നേഹിതന്മാർ ആരും ഇല്ലെന്നുള്ളതു സാർ ഇതെവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതുകൊണ്ടാണു അയാളും എന്നെപ്പോലെതന്നെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ പള്ളിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതു. ഞങ്ങൾ വീടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഏഴു മണി കഴിഞ്ഞു. പോകുംവഴിക്ക് ഞാനും സ്നേഹിതനും തമ്മിൽ ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണം നടത്തി. അതിന്റെ ചുരുക്കം;

സ്നേഹിതൻ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ ഇന്നു പുത്തനായിട്ടാണു വരുന്നതു ഇവിടെ അച്ചന്മാർ എത്രയുണ്ടു?

ഞാൻ. മൂന്നു.

സ്നേ—വലിയ അച്ചന്മാരൊ കൊച്ചുച്ചന്മാരൊ?

ഞാ—വലിയ അച്ചന്മാർ രണ്ടു. കൊച്ചുച്ചൻ ഒന്നു.

സ്നേ—ഇവിടെ സൺഡെസ്കൂളോ മറ്റൊരു നടത്തുന്നുണ്ടോ?

ഞാ—ഇല്ല.

സ്നേ—നിങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ ധനവാന്മാർ ഒഴി ഉണ്ടല്ലോ ആ സമിതിക്കു ഒരു സൺഡെസ്കൂൾ നടത്തുവാൻ വലിയ പ്രയാസം വച്ചുതുമ്പിണ്ടോ?

ഞാ—വലിയ പ്രയാസം ഒന്നും ഇല്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്.

സ്നേ—“തോന്നുന്നത്”, എന്നു ജ്ഞാതമെന്നതോടെ പറയുന്നത് എന്നാണു ശരിയായിട്ടു ഉത്സാഹിക്കാത്തുകൊണ്ടാണു.

ഞാനെന്നാണു ഇതിനു മറുപടി പറയേണ്ടതു, ഞായറാഴ്ച ആചാരം എന്നതു കൂടി ലേശം പോലും ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണു ഇടവകയിലെ മിക്കവരും. ഒരു സമാധാനവും സ്നേഹിതനോടു പറയാറിരുന്നാലൊ എന്നു കരുതി ഞാൻ, സൺഡെസ്കൂൾ ഇല്ലെങ്കിലും, ഞായറാഴ്ചതോറും ഇവിടെ ഒരാൾ പ്രസംഗം നടത്തുന്നുണ്ടു.

സ്നേ—അതാരാണു.

ഞാ—ഒരു അയ്യേമനി ആണു.

സ്നേ—അച്ചന്മാർ പ്രസംഗം പറയുകയില്ലേ?

എന്റെ സാരം! സ്നേഹിതന്റെ റം ചോദ്യത്തിനും ഞാൻ ഒന്നു കഴങ്ങി. നന്നെ സ്നേഹിതനോടു പറയാമോ? അച്ചന്മാർ പ്രസംഗം പറയുകയില്ലെന്നു പറയാമോ? ഒന്നും പാടില്ല. വലിയ ചുറ്റലിൽ ആയി എന്നു പറവാൻ പാടില്ല. സ്വപ്നം ഒന്നു പരുങ്ങി. പിന്നെയും ഞാൻ; അയ്യേമനി ഞായറാഴ്ചതോറും പ്രസംഗം മുടങ്ങാതെ പറയും. പിന്നെ അച്ചന്മാർ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലെന്താണു പാമ്പാക്കുകയും മറ്റും അയാൾ സാധാരണ പ്രസംഗം പറയും. ജ്ഞാതം വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കു വേറെ ഒന്നുണ്ടുപോകും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടി വർത്തമാനവും അവിടെ നിൽക്കി. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ ചെന്നു. മണി ഏഴെഴുതൊമ്പതിൽ ഞങ്ങൾ പള്ളികകത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ അച്ചൻ കബ്ബറു തുടങ്ങുവാൻ ആയിരിക്കുന്നു. വലിയനോമ്പിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരായിട്ടു ഇരുപതേഴുപത്തഞ്ചു പേർ മാത്രമെ പള്ളിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ഒന്നു വിസ്മയിച്ചു.

എന്നു പിന്നീട് എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കു ശു: കു
 ്ച്ചൊന്ന തുടങ്ങി. അന്നു കുച്ചൊന്ന ചൊല്ലിയതു ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ ഉള്ളതിൽ കൊ
 ചുച്ചനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു പഠിപ്പാട്ടുള്ള ആൾ ആണെന്നു കിട്ടി. വലിയ അച്ച
 നാരെങ്കായിലും ക്ഷീണത്തിലാണു കാഴ്ച കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അറിയാൻ വഹിയാ
 ണ്ണിയാണെന്നു സാർ ശങ്കിക്കരുതെ. ഭക്തി എന്നു ഒരു സംഗതി ഞങ്ങളുടെ അച്ച
 നാരെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ സംശയം തോന്നി. അച്ചനാ
 ക്കില്ലെങ്കിൽ അയ്യോമനികളുടെ കാഴ്ച പറയേണമൊ? തിരുമേനികളെ ജീവിതെ ഒ
 ന്നു വരുത്തുകയോ മറ്റൊ ചൊയുന്നില്ല പിന്നെ ഈ മൌനതയെപ്പറ്റി ആരാണു
 ചോദിക്കുന്നത് “നാഥനില്ലാകളി വടകളി” എന്നല്ലെ ആപ്തവാക്യം. കുച്ചൊന്ന ഒ
 ന്പതു മണികകും കഴിച്ചെങ്കിൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു വല്ല വേലയും എടുപ്പിക്കാമായി
 രുന്നു എന്നു ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. പിന്നെ എങ്ങിനെ ആണു സാറെ, സൺഡേ
 സ്കൂൾ വേണം, സുറിയാനി പഠിപ്പം വേണം, ജംഗ്ലീഷു പഠിപ്പം വേണം എന്നൊ
 ക്കെ, എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ ചെല്ലുന്നത്. ദൈവം തന്നെ ഞങ്ങ
 ളുടെ ഇടവകയെ മറുപടികളിലെ മാതൃകയിൽ വരുത്തുവാൻ സഹായിക്കട്ടെ. എ
 ന്ന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ ഇതൊക്കയും പുത്തിരിയായിരുന്നു. സ്റ്റേഫിതൻ ഈ പള്ളിയി
 ൽ വന്നതുതന്നെ വലിയ നോമ്പിലാണു. സ്റ്റേഫിതന്റെ ഇടവകയിൽ നോമ്പു
 പ്ലാത്തപ്പോളും പ്രസംഗവും മറ്റും ഭംഗിയായി നടത്തുന്നുണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ ഇടവ
 കയിൽ അന്നു അതിന്റെ മണ്ഡപവും ഇല്ലായിരുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ അയ്യോമനി
 ക്കും എന്തൊ സുഖകേടുനിമിത്തം അന്നു വന്നതും ഇല്ല. ഇനി കപ്പാരന്മാരുടെ ക
 മ പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തുബ്ദേൻ, വസുമല്ലൂ ആദിയായിട്ടുള്ളതെ
 ല്ലാം ചൊല്ലുമ്പോൾ “മിഴുങ്ങുവ്വ” എന്നും പറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ വിശ്വവി
 ശ്രുതന്മാരായ കപ്പാരന്മാർ ആ ഞായറാഴ്ചയും, ഈ വിദ്യ എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ കാ
 മൊന്നൊ എന്നു തോന്നുമൊറ്റ ഒന്നു കാണിക്കാതിരുന്നില്ല. ഒരു തുബ്ദേൻ പകുതി
 ചൊല്ലിയപ്പോൾ കപ്പാർ “മിഴുങ്ങുവ്വ” പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ അച്ചൻ
 “മിഴുങ്ങുവ്വ”യുടെ കമ്പനം ഒന്നു മാറ്റിക്കൊടുത്തു ശേഷം കപ്പാർ ചൊല്ലിത്തുട
 ങ്ങി. രണ്ടുപരി ചൊല്ലിയപ്പോൾ പിന്നെയും “മിഴുങ്ങുവ്വ” ജങ്ങനെ ഒന്നും, ഒ
 ന്നും, രണ്ടു മിഴുങ്ങുവ്വ പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കു “കുറിയേലായിസ്സോൻ” പറയാറായി.
 ജങ്ങനെ ഒരു കുച്ചൊന്ന കഴിയുമ്പോഴേക്കു രണ്ടു കപ്പാരന്മാരുള്ളവരിൽ ഓരോരുവ
 ന്ന്റെ വീതം നാലും അഞ്ചും മിഴുങ്ങുവ്വ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. എന്തിനാണു സാറെ
 വളരെ പറയുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ മാമ്മലശ്ശേരി ഇടവകയിൽ ഇതൊക്കയും സാധാര
 ണ പതിവാണ്. കുച്ചൊന്ന കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ വന്നശേഷം സ്റ്റേഫിതനും ഞാനുംകൂടി
 ഒഴ്സി വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ ഇടവകയിലെ മൌനതയെപ്പറ്റി
 ആയിരുന്നു സംഗതി.

നാനാസമലങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ പള്ളികാർ പഠിപ്പം, സൺഡേസ്കൂൾ ആദി
 യായിട്ടുള്ളതെല്ലാം നടത്തിവരുന്നുണ്ടു. അതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും ഞങ്ങളുടെ ഇടവ
 കപ്രമാണികൾ കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സംഗതികൾ നടത്തുവാൻ ഞങ്ങ
 ളുടെ ഇടവകക്കാർ വിചാരിച്ചാൽ യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ല. എങ്കിലും തസ്കാല
 തേത്തക്ക ജ്വരരസികന്മാർ കർത്താവിന്റെ സമാനാപതികളായ പടകാരെ നിന്ദി
 ക്കാതെയും പരിഹസിക്കാതെയും ഇരിക്കമാത്രമല്ല, അവർ ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരം
 പഴയനിയമകാലം മുതലെ നമ്മെ ഭരിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളവരാണെന്നോത്തു അ
 വരെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ പടകാരെ നിന്ദിക്കുന്നതിനൊമറ്റൊ
 തുന്നിയുന്ന സഹോദരങ്ങൾ ശു: വേദത്തിൽ നിന്നും താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വാ
 ക്യങ്ങളെ ഒന്നു പഠിക്കുകയും അനേകവാൻ അപേക്ഷ. (ലേവി. ൨൪. ൧൨. യറ;
 ൨൩. ൨൪. മത്താ; ൨൩. ൨: ൩. ൨കോരി. ൭, ൨൦. നദ: ൩, ൪. എബ്രാ. ൭;
 ൪. ൪തീമോ. ൪, ൪൪. മത്താ. ൨൩. ൪൭). ജങ്ങനെ പട്ടപത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യ
 തെപ്പറ്റി അനവധി വാക്യങ്ങൾ ശു: വേദത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ. തന്റെ സഹോദ
 രനെ ഭോഷൻ എന്നു വിളിക്കുന്നവൻ അഗ്നിനരകത്തിനു പാത്രവാൻ എന്നു നമ്മു
 കെ രക്ഷിതാവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കെ, തന്നിൽനിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ മോ
 ചിക്കുവാൻ അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ശു: പടകാരനെ ചീത്ത പറയുന്ന സ
 ഹോദര, നിന്റെ അവസാനം എങ്ങിനെ എന്നു ഒന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കുക.